

ኢየሱስ በልጅነቱ

የማቴዎስ 2 ና ሉቃስ 2:21-52 ሪክ

ኪቲ አና ግሪፊትስ

ሥዕል በ«ዊሊ»

ትርጉም:- ይሌ ጀናይ

ርማት:- ዮዲት ይሉ ና ዳንኤል ተሾመ

ዋና አር ዒ:- ዘነበ ገብረሐና

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት
የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

የአሳ ሚው መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።

Copyright

© 2006 by SIM Ethiopia, Addis Ababa.

Originally published in English under the title of
JESUS the Boy. Copyright © Kithy Anna Griffiths 1976.

Colour edition 2002. Bible Stories Alive.

A division of A visit with Mrs. G. Minitries Inc.
2851 St. Clair Avenue East, Toronto, Ontario, Canada M4B 1N4

የመጀመሪያ ትም 2001 ዓ.ም (2009)

አሳ ሚ:- የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ

የፖ.ሣ. ቊጥር 127፣ አዲስ አበባ

ስልክ 011-551-2973፣ 011-349-3252

ኢ.ሜይል:- simmedia@ethionet.et

የኮምፒውተር ጽሑፍ:- ጥሩ ወርቅ በቀለ

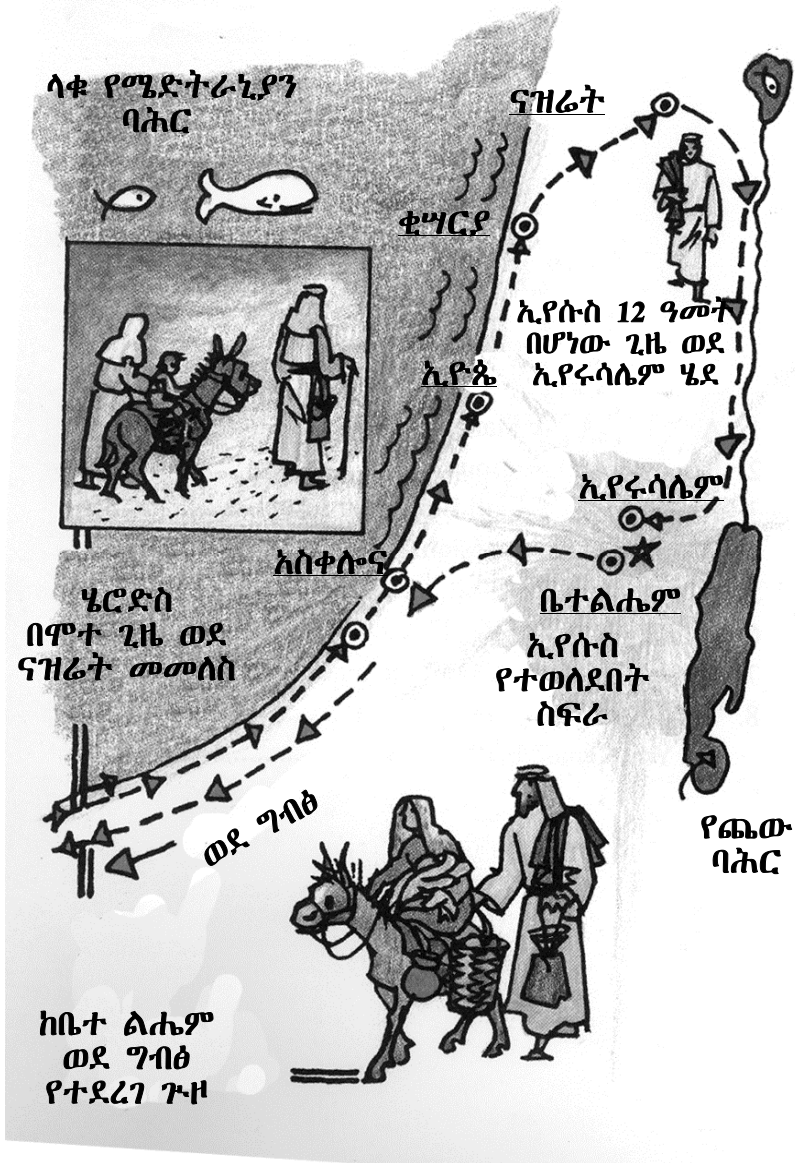
የገጽ አቀማመጥ:- ዓለም ፀሐይ ውነቱ

በኤስ ኣይ ኤም ማተሚያ ቤት ተመ።

ሪኮች

1. አንድ ደማቅ አዲስ ኮከብ	5
2. ንጉሥ ሄሮድስ ተቈጣ	14
3. ስሙም ኢየሱስ ይባላል	21
4. «ኑና መሢሐን ዩት!»	28
5. «አይተነዋል!»	34
6. «ወንድ ሕፃናት ሁሉ ይገደሉ!»	45
7. አናጢ ለመሆን መሠልጠን	56
8. የአባቱ ሥራ	67
ስ ውሳላችሁን?	78

አንድ ደማቅ አዲስ ኮከብ

ግዚአብሔርን ገና የማያውቁ ኮከብ ቁጣሪዎች («ሰብአ ሰገል»)፣ ለመጭው ሳምንት ፋርስ ውስጥ ለሚ ተም ጋዜጣ «በኮ ከብ ቁጠራ ዓምድ» ላይ የሚወጣ ጽሑፍ ይጽፉ ነበር። ይህንን ሥራ ለዓመ ት ያህል ሠርተው ል። በማወቅም ሆነ ባለማወቅ፣ በሚጽፏቸው ነገሮች አማካይነት በሺዎች የሚቁጠሩ ሰዎችን ሕይወት መርተዋል። ነዚህ ኮከብ ቁጣሪዎች ሞኞች አልነበሩም። ስለ ብዙ ነገሮች ብዙ ውቀት ነበራቸው - ስለ ሳይንስ፣ ፍልስፍና፣ ስለ ሃይማኖት ጉዳዮች - ንዲሁም ሰዎችን ንዴት ንደሚስቡ ያውቁ ነበር።

ሰዎች ኮከብ ቁጣሪዎችን በአክብሮትና በፍርሃት ከፍ አድርገው ያይዋቸው ነበር። የወደ ፊቱን የሚያነበቡና ያለፈውን የሚመ ረምሩ ጠንቋዮች አድርገው ይቁጥሯቸው ነበር። ነዚህ «አስማተ ኞች» ከትልቅ ቤተሰብ የተወለዱ ባላባቶች ነበሩ። ጅግ ባለጠጉች ስለ ነበሩ ለመኖር መሥራት ንኳ አያስፈለጋቸውም ነበር። ስለዚህም ጊዜያቸውን በሙሉ የሚያጠፉት በመማር ነበር።

መቼ መትከል፣ መቼ መሥራትና መቼ ማጨድ

ንደሚገባቸው ለሰዎች ይነግሩ ነበር። ትኩረ ቸውን ሁሉ በ ነዚህ ኮከብ ቁጣሪዎች ላይ ያደረጉ ሁሉ፤ በኮከብ ቁጠራ ምነት ባርነት ውስጥ ነበሩ፤ ብዙዎችም በዚሁ ምነት ውስጥ ገብተው ነበር። (በአሁን ጊዜም በአንዳንድ ጋዜጦች ላይ ጀሚኒ፣ ሊብራ፣ ካፕሪኮርን፣ ወዘተ. . . የሚሉ ቃላት ትሰማላችሁ።)

የኮከብ ቁጣሪዎች መሪ የሆነው ጋስጳር፣ ተናገረ። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ጋስጳር ሁኔ ው ሁሉ ልክ አልነበረም፤ ጥርጣሬ የገባው ይመስል ነበር። ሥራውን ለመሥራት ከተፈለገ በዚህ ጉዳይ ላይ ጥርጣሬ የሚባል ነገር መኖር አልነበረበትም።

ጋስጳር ጮክ ብሎ ንዲህ አለ፡- « ነሆ፣ ኛ በትንቢ ቸን አማካይነት በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎችን ሕይወት ንቁጣጠራለን ወይም ንገዛለን።» ቀጥሎም በማንባረቅ፣ «ፈጣሪ የሆነና የፈጠራቸውንም ሰዎች የሚወድድ አንድ ላቅና መልካም አምላክ ንዳለ አምናለሁ። ሰዎች በ ርሱ ላይ ከተማመኑ፣ የሚያስፈራቸው ምንም ነገር አይኖርም። ክቡራን ወገኖቹ፣ ይቅር አድርጉልኝ። ለ ኔ የሚሰማኝ ንዲህ ነው።»

ጋስጳር በዚያን ሌሊት መተኛት አልቻለም። ውጭ ወጥቶ ከ ላቁ ሰማይ ጣራ ሥር ያለበ ይንጎራደድ ነበር። ጆቹን ወደ ጎሳው አድርጎ፣ ዓይኖቹን በሚራመድበት በጨለማ መንገድ ላይ አፍጥሟል። በድንገትም፣ በደማቅ ሰማያዊ ብርሃን አማካይነት መንገዱን በግልጥ ሊያየው ቻለ። በዚህ ጊዜ ጋስጳር ወደ ላይ ቀና አለ። በሰማዩም ላይ አዲስ ደማቅ ብርሃን አየ።

አሁን፣ በፊት ለፊቱ ያለውን ሰማይ ንደ ጁ ጀርባ አወቀው - ያንዳንዱ ኮከብ በነጠላ፣ ንዲሁም በ ብረት ሆነው በግልጥ ዩት። ይህ አዲስ ብርሃን የአንድን ነገር አመልካች ነበር። ከዚያ ጊዜ በፊት አልነበረም። በፍጹም፣ አልነበረም! ጋስጳር በምሥራቃዊው ሰማይ ክፍል በኩል ተንጠልጥሎ አየው። ቀስ ያለ ወደ ላይ ከፍ ያለ ወጣ። ለደቂቃዎች ያህል፣ ጋስጳር በድን ሆኖ ቀረ። ከዚያ በኋላ ጮክ ብሎ፣ «ይህ አዲስ ነገር ነው። ይህ

ልዩ ነገር ነው። ይህ ስፈልገው የነበረው ከአምላክ የተላከ መል ክት ነው። ለሌሎቹም መንገር አለብኝ፤» አለ።

በጣም የመሽ ቢሆንም፤ ጋስጳር ወደ ሥራ ጓደኞቹ መኖሪያዎች ሄዶ፤ «ስለ ቀስቀስኳችሁ ይቅር ፤» አለና በመቀጠል፤ «መቀስቀሴ ግን ጠቀሜ ንዳለው ትገነዘባላችሁ። ኑ! ተመልከቱ!» አላቸው።

ወዲያውኑ ኮከብ ቈጣሪ
ዎቹ ሁሉ መጨረሻ ላይ
በተቀስቀሰው
ሰው ቤት ደጃፍ ላይ
ቆሙ። ዛው ዝም
ብለው ቆመው ሰማይ
ላይ በተንጠለጠለው
በዚያ ደማቅ፤ ሰማያዊና
አስደናቂ ክስተት ላይ
አፈጠጡ።

« ንዴ፤» አለ አንዱ
በመጨረሻ፤ «ሁለት
ወይም ሦስት ትላልቅ
ከዋክብት አንድ ላይ ተ
ገናኝተው መሆን አለበት።
ቢያንስ ቢያንስ፤
አቅጣጫቸው ተገጣጥሞ
ንደ አንድ ግዙፍ ኮከብ
ሆነው ይተው
ይሆናል።»

« ንደዚያ ከሆነ፤» አለ ሌላው፤ «ቶሎ ተለያይተው
በየመንገዳቸው ይሄዳሉ። ነገ ማ ምን መሆኑን መናገር
ንችላለን» አለ።

«ይህ ኔ የምፈልገው፤ ከ ግዚአብሔር የመጣ መል ክት

ንደ ሆነ አምናለሁ።» አለ ጋስጳር። በመቀጠልም፤ «ዛሬ ማ በሻማ መብራት ንኳ ቢሆን መጻሕፍቱን መረምራቸዋለሁ፤ ከ ናንተ መካከል የሚፈልግ ካለ፤ ከ ኔ ጋር መመርመር ይችላል።»

« ኔ መተኛት ይሻለኛል!» አሉ ብዙዎቹ በአንድ ላይ። «ነገ፤ ኮ ከቡ ዛው ካለ፤ መጻሕፍቱን ንመረምራለን።» አለ ከጥቂቶቹ መሀል አንዱ።

መልቂዮር ግን፡- «ጋስጳር፤ ኔ ከአንተ ጋር አነብባለሁ» አለ። ሮማውያን፡- «ለማኝ ሲሞት ባለ ጅራት ኮከብ አይ ይም፤ ልዑላን ሲሞቱ ግን ሰማያት ራሳቸው ይናገራሉ» የሚል ተረት አላቸው። ይህ ኮከብ ሞትን የሚያመለክት አይደለም። በጣም ደማቅ ነው። የሚያመለክተው መወለዱን ነው። ለማንኛውም መጻሕፍቱን አንድ ላይ ሆነን ንመረምራለን።»

« ኔም ከ ናተ ጋር ሆኜ መረምራለሁ» አለ ቤልጣሳር።

ከሌሎቹ መሀል ሁለቱ አቅማሙና ለመተኛት ወሰኑ። « ኛ ነገ ንመራመራለን። ያገኛችሁት ነገር ካለ ግን ንገሩን፤» ብለው ተኙ።

ነዚያ ሦስት ኮከብ ቈጣሪዎች በሻማ መብራት ተጠቅመው ሌሊቱን ሁሉ ብራናዎችን ሲያገላብጡ አደሩ። ተራ በተራ ወደ ውጭ የወጡ የኮከቡን ንቅስቃሴ ለመከ ተል ይሞክሩ ነበር። ኮከቡ ግን ከዐ ው አልተንቀሳቀሰም ነበር!

ሚት ሲነጋጋና ኮከቡ ደግሞ ሲጠልቅ፣ ኮከብ ቈጣሪዎች ዘንድ አዲስ ብርሃን መጣ። አገራቸውን በተመለከተ ጽሑፋቸው ውስጥ ያገኙት ምንም ነገር አልነበረም። ስለ አይሁድ በሚናገሩ መጻሕፍት ውስጥ ግን በአሁኑ ጊዜ አንድ ንጉሥ በ ስራኤል ይወለድ ዘንድ ንደሚጠበቅ ማግኘት ችለዋል።

ሚት ከ ንቅልፍ ማጣትና ከድካም የተነሣ ዓይኖቻቸው ቢቀሉም፣ የሥራ ባልደረቦቻቸውን አንድ ላይ ጠርተው የትንቢቶቹን ቃላት አሳዩዋቸው።

« ንግዲህ ሄደን ርሱን ማግኘት አለብን፣ » አሉ።

«የሚሄደው ማን ነው?»

«ምርምሩን ያካሄዳችሁት ናንተ ሦስ ችሁ ሂዱ፤» ተባብለው በዚህ ተስማሙ፡፡

«ሕፃን፣ የአይሁድ ንጉሥ፣ ድንቅ ነው፤ በኢየሩሳሌም ወደሚገኘው ቤተ መንግሥት ገሄዳለን፡፡ ምናልባት ንጉሥ ሄሮድስ ሞቶ ይሆናል፡፡ ሽምግሏል፤ በጣምም ምሞአል፡፡ አሁን ደግሞ አ ምርው መ ወኩን ሰምቻለሁ፡፡ ብዙ ጊዜ አግብቷል - ምናልባትም አሥሬ ይሆናል፡፡ ብዙ ልጆችም ወልዷል፡፡ አብዛኞቹን ግን ስከ ናቶቻቸው ጭምር ገድሏቸዋል፡፡ ይህ አሁን የተወለደው ልጅ ግን ወራሹ መሆን አለበት፡፡»

«ቶሎ ብለን መሄድ አለብን፤» አለ መልቂዮር፡፡

«ስጦ ዎች!» አለ ጋስጳር በመደነቅ፡፡

ቤልጣሳርም፣ « ንዴ፣ ስጦ ዎችስ?» አለ በጭንቀት፡፡

«አዎን፣ ከሕፃኑ ንግሥና ጋር የሚመጥኑ ስጦ ዎችን ይዘን መሄድ ይኖርብናል፡፡ ወርቅ! አዎ፣ ወርቅ ለንጉሡ፣ ለሕፃኑ ንጉሥ፡፡ ልዩ ልዩ የወርቅ ዕቃዎች፤» አለ ጋስጳር፡፡

«የአይሁድ ንጉሥ ካህንም ጭምር ንደሚሆን ትናንት ማ ከብራናው ውስጥ አንበቤያለሁ፡፡ አንድ ዘመን አንድ የ ወቀ ካህን ነበረ- ማን ነበር ስሙ? መል- መልከ- መልከ ጼዴቅ፡፡ አዎ፣ ትክክል ነው፣ ንጉሥ ና ካህን፡፡ ንጉሥ- ካህን ለሆነው ሕፃን ጥቂት ዕጣንም ይዘንለት መሄድ ይኖርብናል፤» ብሎ ወሰነ ቤልጣሳር፡፡

« ንዴ ! ዕጣን በጣም ውድ ቢሆንም፣ ለሕፃኑ ንጉሥ የሚመጥን ስጦ ነው፡፡ ግን አለን ንዴ?» ሲል ጠየቀ ጋስጳር፡፡

መልቂዮር ለአንዱ አገልጋይ፣ «ሂድና ይ!» አለው፡፡ «ምንም ንኳ ለአምልኪችን ብዙ ብንጠቀምም፣ በቂ ያለን ይመስለኛል፡፡ በጣም ጥሩ መፃዛ አለው፡፡ ውብ የሆነ መፃዛ፡፡» አገልጋዩም፣ «አዎ፣ ብዙ አለ፣ ጌ ዩ» የሚል መልስ ይዞ መጣ፡፡

«መልካም፣ ስጦ የሚሆን አንድ ጥቅል አዘጋጅልኝ፤» አለው መልቂዮር፡፡

«ትናንትና ማ ብራና ላይ፤» አለ ቤልጣሳር፤ «የአይሁድ ካህንና ንጉሥ በሕይወቱ አንድ ቦ ላይ ንደሚሠቃይ አንብቤአለሁ፤ ስለ ከዋክብቱ ያነበብኩትን ግን አልነግራችሁም፡፡»

ጋስጳርም፤ «ይህንን ሁኔ በተመለከተ ከብራናው በም ገኙት ላይ ብቻ አተኩሩ፤» አለ፡፡

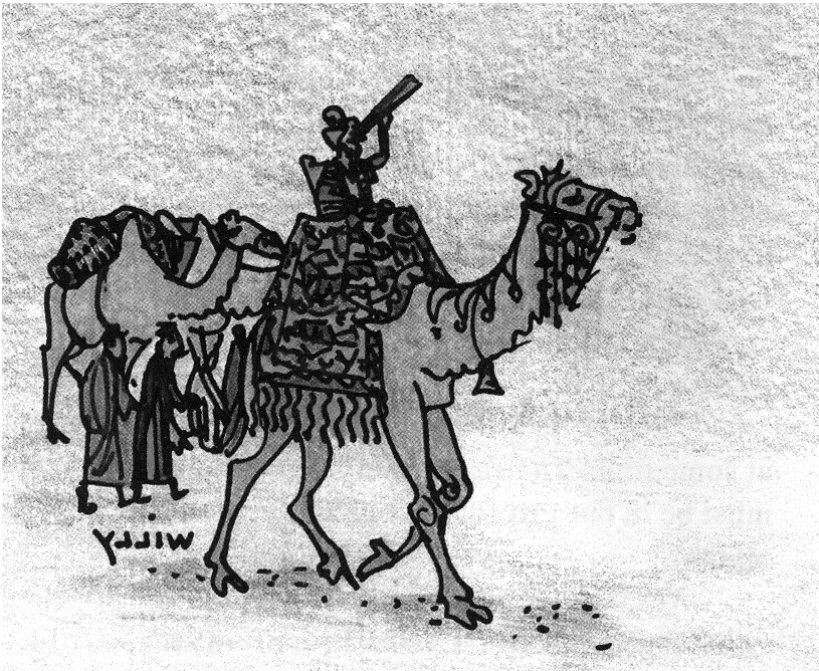
«'መሠቃየት'?» ብሎ መልቂዮር ጠየቀ፡፡ «ሁሉም ሰው በአንድ ወቅት ንደሚሞት የ ወቀ ነው፡፡ ይህን የሚያመለክተው ደግሞ ከርቤ ነው፡፡ አዎን፤ ከርቤ፡፡ ከስጦ ችን ጋር ከርቤም መ ከል አለበት፡፡ ከርቤ፤ ለመሆኑ ከርቤ ይኖረን ይሆን?» አለ መልቂዮር፡፡

«አዎ፤ ጌ ዬ ብዙ አለ፤» ብሎ መለሰ አገልጋዩ፡፡

« ንግዲህ ለስጦ አንድ ጥቅል ከርቤ አዘጋጅልኝ?» ወርቅ፤ ዕጣን፤ ከርቤ፤ ነዚህ ይዘጋጁ» ሲል አዘዘ ጋስጳር፡፡ « ነዚህ ለሕፃኑ የምናቀርብለት ስጦ ዎች ይሆናሉ፡፡»

«አሁን ለጉዟችን መዘጋጀት አለብን፤» አለ ጋስጳር፡፡ ብዙ ቀን

ሳይወስድብን አይቀርም። ብቃት ያላቸው አገልጋዮች፣ ግመሎችን የሚነዱ፣ ምግብ አብሳዮች፣ አልባሾች፣ ድንኳን ተካዮችና የንዝ ኅላፊዎች ያስፈልጉናል» በማለት ዘረዘረ ጋስጳር።

ኮከብ ቈጣሪዎቹ በዚህ አጭር ጊዜ ባደረጉት ዝግጅት ውስጥ ሕፃኑን ንጉሥ ለማግኘት ከፍተኛ ፍላጎትና ጉጉት አደረባቸው።

ጋስጳር ሊ ገሥ አልቻለም። «በአንድ ትልቅ ግኝት ጅምር ውስጥ የገባሁ ይመስለኛል፤» አለ ራሱን በራሱ። « ውነተኛውን አምላክ ላገኘው ነው። አስቀድሞም፣ ራሱን የገለጠልኝ ንደ ሆነ ይሰማኛል። ኮከቡን ሌሊት ሌሊት አየዋለሁ። ርሱም ጠቀስ ያደረገ ወደዛ ማዶ፣ ወደ ምድረ በዳ ንድመጣ ይጠራኛል። ይጠቅሰኛል፣ አሁንም ይጠቅሰኛል . . . »

ጠቢባኑ ኮከብ ቈጣሪዎች፣ አገልጋዮች፣ ግመሎች፣ ስንቅና ገጸ በረከቶቹ ሁሉ ዝግጁ ሆኑ።

«በዚህ ሌሊት፣ ደማቁ ኮከብ ሲወጣ ጉዟችንን ንጀምራለን፤» አላቸው ጋስጳር።

በርግጥም ጉዟቸውን ጀመሩ። በጉዟቸው ኮከቡ መራቸው። ሚት ሚት ኮከቡ ሲጠልቅ፣ ድንኳኖቻቸውን ይተክሉና ይተኙ ነበር። ማ ማ ኮከቡ ሲወጣ ደግሞ ተነሥተው ይከተሉት ነበር፤ ንደገና ሚት ሆኖ ኮከቡ ሲጠልቅ ይተኙ ነበር። ንዲህ ያሉ ቀጠሉ . . . »

«ነገ ኢየሩሳሌም ንደርሳለን፤» አለ ጋስጳር። «ነገ ወደ ቤተ መንግሥቱ ንገባና ለሕፃኑ ንጉሥ ጅ ንነሣለን። ዛሬ ከከተማዋ ቅጥር ውጭ ንሰፍራለን። ነገ ሚት ወደ ላቁ ቤተ መቅደስ ሄደን በአሕዛብ አደባባይ (ግቢ) ውስጥ ንሰግዳለን፤ ከዚህ በኋላ ወደ ቤተ መንግሥቱ ንገባለን፤» አለ።

ንጉሥ ሄሮድስ ተቈጣ

በማግሥቱ ከምሥራቅ የመጡቱ ሰብአ ሰገል ልብሳቸውን በጥንቃቄ ለበሱ። ለነበሩበት የኑሮ ደረጃ ብቁ አድርገው ክብር የሚሰጧቸውን ውብ ካባዎቻቸውን ደረቡ። ዛሬ ኢየሩሳሌም በሚገኘው ቤተ መንግሥት ውስጥ ገብተው ሕፃኑን የአይሁድ ንጉሥ ያዩ ል። ምናልባት ሄሮድስ ሞቶ ሊሆን ይችላል፤ ላይሞትም ደግሞ ይችላል። ነገር ግን፤ በቅድሚያ በ ላቁና ውብ በሆነው ቤተ መቅደስ መስገድ ነበረባቸው።

በዚያን ጧት በቤተ መቅደሱ የነበሩ የአይሁድ ዜጎች ሽክ ብለው ለብሰው በአሕዛብ አደባባይ የሚሰግዱትን ንግዶች ከማየት በቀር ምንም ማድረግ አልቻሉም።

«ምናልባት በጉዟቸው በደ ና ስላደረሳቸው አምላካችንን ያመሰግኑት ይሆናል፤» ብላ አንዷ ሴት ለሌላዋ ነገረችት።

ከስግደቱ በኋላ ወደ ቤተ መንግሥቱ ሄዱ።

አንድ አስተናጋጅ በሩን ከፈተላቸው።

«የመጣነው ለሕፃኑ ጅ ለመንግት ነው፤» አለ ጋስጳር።

«ሕፃኑን?» አለ ግራ የተገባው አገልጋይ በትሕትና። መቼም ነዚህ ሽክ ያሉ ጠጉረ ልውጥ ሰዎች ሞቾች ሊሆኑ አይችሉም። «ጌቶቹ፣ ሕፃኑን ነው ያላችሁት? ዚህ ሕፃን የለም። በስሕተት መሆን አለበት።»

«ሕፃኑን ንጉሥ ኮ ነው የፈለግነው። የአይሁድ ንጉሥ ማለ ችን ነው። ኮከቡን በምሥራቅ አይተን ተከትለነው መጣን። ልናየው የግድ ነውና፣ ባክህን። ዚህ አካባቢ ንዳለ ናውቃለን።»

ሌሎች የቤተ መንግሥቱ አገልጋዮች ሥራቸውን ለማከናወን ሲንገዳገጡ ለየት ያሉትን ንግዶችን አዩዋቸው። ብዙ ግርግር ነበረ።

«ጌቶቹ፣ ያለን ንጉሥ፣ ሄሮድስ ብቻ ነው። ርሱ ደግሞ ሽም-ግሎሷል፣ ምሚልም። ንዳይረበሽ ቀስ ብላችሁ ተናገሩ፣ አትጨኩ» አላቸው አስተናጋጁ።

ንዳይጮኹ ያስጠነቀቃቸው በጣም ዘግይቶ ነበር። የሄሮድስ ተጠራጣሪ ጆሮዎች ከምን ጊዜውም በላይ ክፍት ነበሩና የተባለውን ሁሉ ቀለቡት። «ሕፃኑ ንጉሥ . . . የአይሁድ ንጉሥ፣» የሚሉት ቃላት ነበሩ ለዛ ባለው ድምፅ የተነገሩት። አልጋው ላይ ሆኖ ንደ ብድ አስለፈለፈው። ነዛ ደም የለበሱ ዓይኖቹ በድንጋጤ ፈጠጡ። ያ ቍጡ አፉ ተከፍቶ ቀረ፣ ጆቹም ንደ ንቍራሪት መዳፍ ደርቀው ቀሩ፣ ትራሱን ጭብጥ አደረገው።

ንጉሥነቱን ለማሳየት ሞከረ።

«ወደዚህ፣ ወደ ኔ አምጣቸው!» ብሎ ጠባቂውን አዘዘው።

«ግን 'ኮ - ነገር ግን ግርማዊነትዎ፤ ርስዎ፤ - ርስዎ 'ኮ ንግዶችን የመቀበል ዓቅም የለዎትም፡፡»

« ንዴት ንዲህ ልትል ደፈርክ? ወደዚህ አምጣቸው ብዬሃለሁ!»

«አሁን ንጉሥ ሄሮድስ ሰዎችን ሊቀበላቸው ነው» ብሎ ጠባቂው ለአስተናጋጁ ነገረው፡፡

ሄሮድስ ሽክ ባሉት ንግዶች ፊት ብቁ ሆኖ ለመ የት ቢሞክርም፤ ከዓቅሙ በላይ ሆነበት፡፡ ሕመሙና ጭካኔው አስጠሊ አድርገው ል፤ ለዓይኑ፤ ለጆሮው ለአፍንጫም የሚጸ ረር ሆነ፡፡

« ዚሁ ምሄ ብ ገኙኝም፤ ተጠር ችሁ ዚህ በመምጣ ችሁ ከራሳት ይሰማኛል፡፡ ተቀመጡ፡፡ ቀዝቀዝ የሚያደርጋችሁ አንድ ነገር ይምጣላችሁ?» አላቸው፡፡

አገልጋዮች ቴምር፤ ለውዝ፤ ና ዘቢብ አመጡላቸው፡፡

አሁን ቀልዱና ጨዋ ው ተቀንሶ ወደ ቁም ነገር ተገባ። «ሕፃኑ ንጉሥ» . . . «የአይሁዶች ንጉሥ» የሚሉ ቃላት በሄሮድስ አ ምሮ ገብተው ንደ በርበሬ አቃጠሉት። ሊቋቋመውም አልቻለም። ማወቅ አለበት።

«የምትፈልጉት - ምን ነበረ?» ብሎ ጠየቃቸው ጠቢባኑን።

«ሕፃን ንጉሥ መወለዱን ተረድተናል፤ የአይሁዶችን ንጉሥ ማለ ችን ነው። ግርማዊነትዎ በጣም በመ መምዎ ወራሽ በማግኘትዎት ደስ ሳይልዎት አይቀርም።

ከዚህ የከፋ ምን ይበሉት?

«ዳሩ ግን -ግን፤» ያለ ማሚው ሽማግሌ ንጉሥ ቁጭ ለማለት ሞከረ። ቀጠለና፤ «ስለዚህ ጉዳይ አልሰማሁም- በፍጹም አልሰማሁም። ማን ነው የነገራችሁ?» አላቸው።

«የነገረን ግዚአብሔር ነው ብዬ አምናለሁ፤» አለ ጋስጳር። « ላቁ አምላክ፤ የ ርስዎም አምላክ በአንድ ደማቅ ኮከብ የመራ አሳይቶናል።»

ሄሮድስ ተንቀጠቀጠ። የሚጥል በሽ የያዘው መሰለ። አንድ ጠባቂ በጉን በኩል መጣና የ ንቅልፍ ክኒን ሰጠው።

ሰብአ ሰገሉ በሐፍረት ተያዩ፤ በሽተኛውን ንጉሥ ስለ መረበሻቸው ይቅር የጠየቁ ወጡ።

ሄሮድስ፤ « ንዳትሄዱ! ንዴት - ንደ ሆነ - ንገሩኝ - » ብሎ ተነፈሰ።

«ያነበብናቸው መጻሕፍት ልክ በዚሁ ወቅት ሕፃን ንጉሥ ይወለዳል ይላሉ፤» አሉት።

«ሊቃነ ካህናቱና ጸሐፍትን ሁሉ ወደ ኔ አምጡልኝ! በአስቸኳይ!» በማለት ንጉሥ በአገልጋዮቹ ላይ አንባረቀባቸው።

«ግርማዊነትዎ. . . » አለ አንዱ።

«ግርማዊነትዎ. . . » ብሎ ሌላውም ደገመ።

ሊቀ ካህናቱና ጸሐፍት ቀረቡ።

« ሺ፣ ንግዲህ ሂዱና የትንቢት መጻሕፍ ችሁን መርምሯቸው። የአይሁዶች ንጉሥ፣ ንዲሁም፣ መሢሕ፣ የሚለውን ተመልከቱ፤ ጐሽ፣ ዲያ ፈጠን በሉና ሂዱ!» አላቸው።

«ክቡራት ንግዶቹ፣ ስቲ ዘና በሉ፤» አለ ሄሮድስ፣ ንዳይቅለበለብ በጣም የተጠነቀቀ። «ስለ ሳይንሳዊ ግኝቶቻችሁ ስቲ አጫውቱኝ» አላቸው።

ጠቢባኑ ግን ከኮከቡ በቀር ስለ ሌላ ነገር ማለብ አልቻሉም።

ሊቀ ካህናቱና ጸሐፍቱ ተመልሰው መጡ።

« ንግዶቹ ልክ ናቸው፤» አሉ። በመቀጠልም፤ «ቦ ው ግን ኢየሩሳሌም ሳይሆን ቤተ ልሔም ነው፤» አሉት።

«መልካም ነው፤ ክቡራት ንግዶቹ፤» አለ ሄሮድስ። «ስለ ጠየቃችሁኝ አመሰግናችኋለሁ። ወደ አገራችሁ ስትመለሱም በዚሁ በኩል ለፉ። ሕፃኑን ስከም ገኙት ድረስ ቦ ውን ፈልጉት፤ ኔም ሄጄ ለትንሹ ግርማዊ ሰግድለት ዘንድ ቦ ውን ንገሩኝ፤» አላቸው።

ጠቢባኑ በምስጋናና በ ላቅ አክብሮት ተሰናብተው ወደ ቤተ ልሔም አቀኑ።

ከዚህ በኋላ ሄሮድስ በጣም ተናደደ፤ ቀባጠረ፤ ጮኸ፤ ተንተባተ በም።

አስተናጋጁ፤ «ግርማዊነትዎ፤ ሰው ንዲክተላቸው ናድርግ ንዴ?» ብሎ ጠየቀ።

«የለም! የለም! ሁሉን ንደ ጨለማ በምሥጢር ያዙት! ጨለማ!

ስለ ርሱ ካወራን አንዳንድ ደደቦች ሪኩን ይሰሙና ነገሩ ጥሩ አይሆንም። ትክክለኛውን ንጉሥ ማንም ንዲረሳው አልፈልግም - ኔ መሆኔን ማለቴ ነው፤ ላቁ ሄሮድስ! የኮከብ ተመራማሪዎቹን ተመልሰው መጥተው ንዲነግሩኝ አዝገፎአቸዋለሁ። ከዛ በኋላ የማደርገውን ኔ አውቃለሁ። ከዚያ፣ ከዚያማ - የማደርገውን - ኔ - ኔ አውቃለሁ፤» አለ የተንተባተቡ።

ወሬው በኢየሩሳሌም ሁሉ ተዳረሰ። ሰዎች ግን፣ የተናገሩት ስለ ሕፃኑ ሳይሆን፣ ስለ ሄሮድስ ነበር። አሁን ይሄ ጨካኝና ብድን ንጉሥ ምን ያደርግ ይሆን? አሁን ደግሞ የማን ጭንቅላት ተቀልቶ፣ ስንት ጭንቅላት ተቆርጦ ይንከባለል ይሆን?

ማንስ ተጠያቂ ይሆን? የኢየሩሳሌም ሰዎች ተረበሹ።

ሄሮድስ ደግሞ ተረበሸ። ሄሮድስ ጠቢባኑ ስኪመለሱ ድረስ መቆየት አቃተው። የጣቶቹን ከሲ መገጣጠሚያዎች አላመጠ።

ስሙም ኢየሱስ ይባላል

ዛሬ ሕፃኑ መሢሕ ከተወለደ ሰምንት ቀን ሆኖ ል። ይህ ቀን ደግሞ በቤተ ልሔም በሚገኘው ምኩራብ ውስጥ ልዩ ሥርዓት የሚከናወንበት ዕለት ነበር። ትናንሽ የአይሁድ ወንድ ሕፃናት ሁሉ ይህንን ሥርዓት ይፈጽሙ ነበር። ስከ ዛሬም ድረስ በዓለም ዙሪያ የሚገኙ ትናንሽ የአይሁድ ወንድ ሕፃናት ይህንን ሥርዓት ይፈጽሙ ል። ስምንተኛው ቀን ለሕፃኑ ስም የሚወጣበት ቀን ነው።

ማርያም ለሥነ ሥርዓቱ አከባበር ብላ ሕፃኑን አለባበሰችው፤ ዮሴፍ ደግሞ ከዛ ከተወለደበት ዋሻ አውጥቶ ወደ ምኩራብ ተሸክሞ ሊወስደው የጠበቀ ነበር።

ማርያም፤ «ዮሴፍ ስኪ አንዴ ቆይ፤ ትንሽ ምግብ ጨምራ ማብላት አለብኝ። በሥነ ሥርዓቱ መሀል ንዲርበው አልፈልግም፤» አለችው።

ስለዚህ፤ ማርያም ለሕፃኑ ትንሽ ጨምራ ማጥባት ጀመረች። ማርያም ለ ርሱ የሚሆን ብዙ ምግብ ነበራት። ርሱም አንድ ወይም ሁለት ጊዜ ክብደት ጨምሯል። መጨመሩ የ ወቀው ልጁ የፋፋ በመሄዱ ንጂ ማርያም በግርግሙ ውስጥ የመለኪያ ሚዛን ስለ ነበራት አይደለም።

«ዮሴፍ ነዚህን የሚያምሩ ክንዶቹን ተመልከ ቸው፤ ከበሬቱ አሁን ወፈር አላሉም? ፊቱ ደግሞ ድንቡሽቡሽ ብሎ ብርቱኳን መስሏል!» አለች።

ሕፃኑ መሢሕ ውብ የሆነ ትንሽ ልጅ ነበር።

ዮሴፍ በትዕግሥት ይጠብቅ ነበረ። መቼም አባቶች ሁልጊዜ ናቶችንና ሕፃናትን ንደ ጠበቁ ናቸው።

ማርያም ሕፃኑ ንዲያገሣ ካደረገች በኋላ፤ በፎጣ ጠቅልላ

ለዮሴፍ አቀበለችው። ከዚያም መጎናጸፊያዋን በትከሻዋ ላይ ጣል አድርጋ፤ መከናከቢያዋን ተከናከቦችና ለመሄድ ዝግጁ ሆኑ።

የሚቈላልፏቸው በሮች አልነበሯቸውም። የዋሻው መግቢያ ለሜዳውም ለሰማዩም ክፍት ነበረ። ከ ንግዶች ማደሪያ ጥጉን ይዘው፤ ደብዛዛ ወደ ሆነው የክረምት ፀሐይ ወጡ። ከስምንት ቀናት በፊት ከናዝሬት ተነሥተው በደረሱ ጊዜ በሰው ብዛት ተጨናንቆ ወደ ነበረው ቅጥር ግቢ ደረሱ፤ ርሱን ተሻግረው ትንሽቱን ቤተ ልሔም ከተማን አልፈው ወደ ምኩራቡ ገቡ።

ዛው ለሕፃኑ ሥነ-ሥርዓቱን ያከናወነው፤ ቸርና ጨዋ የሆነው መምህር (ረቢ) የሕፃኑን ስም ጠየቀ።

«ኢየሱስ ይባላል፤» አለ ዮሴፍ « ርሱም ሕዝቡን ከ ጢኦ ቸው ያድናቸዋል» የሚሉትን የመልአኩን ቃላት

ከትንፋሹ ሥር ደብቆ፡፡

ሥርዓቱ በሚፈጸምበት ጊዜ ሕፃኑ ትንሽ አለቀሰ፤ ነገር ግን መምህሩ ለዮሴፍ ካሳቀፈው በኋላ ዝም አለ፤ ብዙም ሳይቆይ ደግሞ ንቅልፍ ጭልጥ አድርጎ ወሰደው፡፡

ማርያምና ርሱ ለመሄድ የተዘጋጁ ሳለ፤ ዮሴፍ መምህሩን አመሰግነው፡፡

«የመጣችሁት ከገሊላ ነው አይደል?» ሲል ጠየቃቸው መምህሩ፡፡ ቀጠለና፤ «በአነጋገራችሁ አወቅኋችሁ፡፡ ንዴት ወደ ቤተ ልሔም ልትመጡ ቻላችሁ ዲያ?» ሲል በድጋሚ ጠየቃቸው፡፡

«ለቁጠራው ስንል፤» አለው ዮሴፍ፡፡ «ከዳዊት ሐረግ፤ ከዳዊት ቤተሰብ ነን፡፡ የመጣነውም ለሕዝቡ ቁጠራ ስንል ነው፡፡»

«አዎ፤ ልክ ነው፤ ለሕዝብ ቁጠራ፡፡ ባለፈው ሳምንት ቤተ ልሔም ንዴት ተጨናንቃ ነበር መሰላችሁ፡፡ በዚህ ሳምንት ግን ጸጥ ብላለች፡፡ አብዛኞቹ ሰዎች አሁን ወደየአገራቸው ተመልሰዋል፡፡ ዘመድ ያላቸው ጥቂቶች ግን ጉብኝ ቸውን አራዝመዋል፡፡ ወደ ገሊላ ስትመለሱ ንግዲህ መልካም ጉዞ ይሁንላችሁ! ስክ ባለቤትህ የመንጻት ሥርዓትና ሕፃኑ ካህኑ ፊት ስከሚቀርብበት ቀን በኢየሩሳሌም የምትቆዩ ይመስለኛል፡፡ ከዚህ በፊት ከቤተ ልሔም መሄዱ ጥቅም ያለው አይመስለኝም፤ አለው ንዴ? ለመሆኑ ከወዳጆቻችሁ ዘንድ ነው ያረፋችሁት?» አለና መምህሩ ጠየቀ፡፡

«የለም፤ አሁን ያለነው በግርግም ነው፡፡ በመጣን ጊዜ የነበረና የተሰጠን ቦ ይሄ ብቻ ነበር፡፡ አሁን ግን ሌላ ብናገኝ ደስ ይለን ነበር» አለው ዮሴፍ፡፡

«አሁንማ ብዙ የሚከራዩ ትናንሽ ቦ ዎች አይጠፉም፡፡ ለምን አ ፈላልጉም? ሥራህ ምንድን ነው? ሥራስ ትፈልጋለህን?» አለ፤ መምህሩ ሊረዳቸው ፈልጎ፡፡

« ኔ አናጢ ነኝ፤ » አለ ዮሴፍ። «ለአናጢ የሚሆን ሥራ ምንጊዜም አለ። ላረፍንበት ስፍራ ባለቤት አንዳንድ ነገሮችን ስሠራለት ቆይቻለሁ። ለቤት ኪራያችንና ለምግባችን ችሎልን ቆይቷል።»

«መልካም፤» አለ ቸሩ መምህር። «አሁንም ሂድና በቤተ ልሔም ያለውን አናጢ ፈልገው። ስ ገኘውም ኔ ንደ ላክሁህ ንገረው፤ ርሱ በቂ ሥራ ይሰጥሃል። የሚሠራ ሥራ ንዳለው ሰምቻለሁ። ከምኩራቡ ወጥተህ ወደ ቀኝህ ዙር፤ የሥራ ቦ ውን አ ጣውም። የምትከራዩት ትንሽ ቤትም ሳይጠቁምህ አይቀርም።»

ዮሴፍ በድጋሚ መምህሩን አመሰገነው።

ከምኩራቡ የወጡ ሳለ፣ ዮሴፍ፣ «ማርያም፣ አንቺ ከ ኔ ጋር ትመጫለሽ፣ ወይስ መጀመሪያ ወደ ዋሻ ላድርስሽና ተመልሼ ብቻዬን ልሂድ?» አላት።

« ንዴ፣ የለም፣ ካንተ ጋር ሄዳለሁ!» አለችው።

«ትንሹ ኢየሱስ ከፊቱ የሚጠብቀው ንዴት ያለ ሥራ ነው!» አለች ማርያም የምኩራቡን ደረጃ የወጡ ሳለ። «ሕዝቡን ከ ጢአ ቸው ነፃ ማውጣት አለበት። ይሄ ለ ኔ ሊገባኝ አይችልም። መሢሕ መሆኑንና ሕዝቡን ንደሚመራ አውቃለሁ፣ ነገር ግን ከ ጢአ ቸው ደግሞ ነፃ ሊያወጣቸው ነው። መልአኩ ያለው ይህንን ነበረ፣» አለች ማርያም።

«አዎን፣» አለ ዮሴፍ፣ «መልአኩ ለ ኔም የነገረኝ ይህንን ነበር፡- ስሙንም ኢየሱስ ትለዋለህ፣ ምክንያቱም ርሱ ሕዝቡን ከ ጢአ ቸው ነፃ ያወጣቸዋልና። ይሄ በሂደት የገባን ይሄዳል፣ ማርያም። ኛ አሁን ማድረግ ያለብን ያልገባንን ነገር ለ ግዚአብሔር ትተን፣ ልጁን መንከባከብና ማሳደግ ነው። የ ግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አልረሳነውም፣ ረስተነዋል ንዴ?» አላት።

« ንዴ፣ የለም። ያንን የረሳን አይደለም፣» አለችው ማርያም።

«መልካም፣ የመጀመሪያው ሥርዓት ችን ንግዲህ ዚህ ላይ አብቅቷል፣» አለ ዮሴፍ። «በመቀጠልም፣ ወደ ኢየሩሳሌም ሄደን የቤተ መቅደሱን ሥርዓት ስክናከናውን ድረስ ዚሁ ተደላድለን መቆየት አለብን። ገና አምስት ሳምንት አለን፣ አይደል? ከዚህ በኋላ ወደ አገራችን ወደ ገሊላ ንሄዳለን፣» አለ።

«ለስድስት ሳምንት ሕፃን ልጅ ረጅም መንገድ ነው - 144 ኪሎ ሜትር ኮ ነው፣ ያም ሆነ ይህ በቀላል ዘዴ ንወጣዋለን፣ አይደል ንዴ?» አለች ማርያም።

አሁን ዮሴፍና ማርያም፣ ሕፃኑን ቅፈው፣ የአናጢውን ሰውዬ የሥራ ቦ የፈለጉ በመሄድ ላይ ናቸው። ሰብሰብ ብለው ይነጋገሩ በነበሩ ሰዎች አጠገብ አለፉ።

«አሁንም በቤተ ልሔም ንግዶች አሉ ለካ፤» አለች ማርያም። «በአለባበሳቸውና በአነጋገራቸው ይ ወቃሉ። አነጋገራቸውን ማዳመጥ ደስ ይለኛል!» አለች በመቀጠል።

« ንዴት፣ ቤተ ልሔም ኮ ከሰሜን ወደ ግብፅ በሚወስደው ቊልፍ በሆነው መንገድ ላይ ስላለች ዋነኛ ማረፊያ ስፍራ ነች፤» አላት ዮሴፍ። በመቀጠልም፣ «ቤተ ልሔም ሁልጊዜ ንግዶች የሚኖሯት ይመስለኛል።»

በአናጢው ቤት በደረሱ ጊዜ፣ ዮሴፍ የመምህሩን ስም መጥራቱ ተአምር ፈጠረ። « ንዴ ወዳጄ፤» አለው አናጢው ለዮሴፍ። «ለአንተ የሚሆን ብዙ ሥራ አለኝ። ለጥቂት ሳምንት ትምትኖርበት ትንሽ ቦ ምናልባት ትፈልግም ይሆናል፤ ትፈልጋለህ ንዴ? ንዳውም፣ የራሴ የሆነች ትንሽ ቤት አለችኝ፤ ጥቂት ጥገና ትፈልጋለች፤ ጠገንገን አድርገህ ብትኖርባት ውለ

ንደ ዋልክልኝ ቈጥረዋለሁ። ከነሙሉ ዕቃዋ አከራያ ለሁ። ቆንጆ ቤት ናት። በሕዝብ ቈጠራ ጊዜ ግን የተከራይዋት ሰዎች ትንሽ አበላሽተዋል። አንዳንድ የአናጢ ሥራ

ንደሚያስፈልጋት ተገንዝቤያለሁ፤ አንዳንዶቹ ዕቃዎችና በሮቹ መጠገን ይፈልጋሉ። ዛው ሄደህ የዋለህ።

« ዛ በነፃ ብትኖርስ? ቢያንስ ቢያንስ ላደረግኸው አንዳንድ ጥገና ማካካሻ ሊሆን ይችላል። ከዚህ በተጨማሪ በሥራ በ ለአንተ የሚሆን ሥራ አለኝ። ለዚህ ደግሞ ከፍልሃለሁ፤ የቀለብ መሸመቻ ይሆንሃል። ንዴት ነው? ምን ይመስልሃል?» አለው።

ዮሴፍና ማርያም ተያዩ። የማርያም ዓይኖች የምስጋና ዕንባ ቋጠሩ።

«በጣም ጥሩ ነው። ግዚአብሔር ይስጥልን፤» አለ ዮሴፍ።

« ዲያ መቼ ትገባላችሁ?» አለ አናጢው። በመቀጠልም፤ «አሁን? ንዲረዳችሁ ልጅ ልላክላችሁ?» አለ።

ስለዚህም ማርያም፤ ዮሴፍና ሕፃኑ ኢየሱስ ንዲሁም ትንሹ አህያቸውም ጭምር ቤቱን ገቡበት። ጥሩ ቤት ነበር።

«የሚያስፈልገንን ነገር ሁሉ፤ በሚያስፈልገን ጊዜ አገኘን!» አለች ማርያም።

«ኑና መሢሐን ይት!»

ሳምን ቱ አለፉ። ዮሴፍ በቤተ ልሔም ብዙ ሥራ ነበረው፤ ደስተኛም ነበር። ማርያም ደግሞ የምትወድደውን ልጇን መንከባከብ ደስ ይላት ነበር። ፀሐይ ሞቀው፤ ትዘምርለት፤ ትመግበው፤ ንዲሁም ጥበው ነበር። ደግሞም በትንሿ ጣቱና በ ግሩ አውራ ጣት የነካካች ጫወተው ነበር። ደስተኛም ነበረች።

ሕፃኑ ኢየሱስ አሁን የስድስት ሳምንት ልጅ ሆኗል። አምስት ኪሎ ሜትር ርቆ ወደሚገኘው፤ በኢየሩሳሌም ወደሚገኘው ቤተ መቅደስ የመሄጃው ጊዜ አሁን ነበር። ሕፃኑ ለ ግዚአብሔር መስጠት ነበረበት። ስድስት ሳምንት የሆናቸው ልጆች ናቶቻቸው ንደሚያደርጉት ሁሉ፤ ናቱም ማርያም በመንጸት ሥርዓት ውስጥ ማለፍ ነበረባት፤ ከዚህ ሥርዓት በኋላ ናቶቹ በቤተ መቅደሱ ንዲሁም በምኩራቡ ውስጥ በሚከናወነው ጸሎትና ስብከት ሊካፈሉ ይችሉ ነበር።

ሥርዓቱ ለ ግዚአብሔር የሚቀርብ ምስጋና ነበር፤ «ሕፃኑ ከተ ወለደ በኋላ ጤናማና ብርቱ በመሆኑ አመሰግንሃለሁ!» የሚል ነበር።

አንድ ጧት ማርያም፤ ዮሴፍና ሕፃኑ ኢየሱስ ከትንሹ አህያቸው ጋር ሆነው ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ተነሡ። ማርያም ረዥሙን መንገድ የተጓዘችው ኢየሱስን ቅፋ በአህያው ላይ ተፈናጥጣ ነበር።

በዚያን ቀን ሌሎች ናቶችና ሕፃናት በቤተ መቅደሱ ውስጥ ተገኝተው ነበር። ሀብ ም የሆኑት ናቶች የበግ መስዋዕት አቀረቡ። ድሆች የሆኑቱ ደግሞ ንደ ዓቅማቸው ለማመስገን ሁለት ዋናሶች ወይም ሁለት የርግብ ጫጩቶችን ማቅረብ ይችሉ ነበር። ማርያም፤ ዮሴፍ ከቤተ መቅደሱ ገብቶ ያመጣላት ሁለት ጫጩት ርግቦችን (ዋናሶችን) ለመስዋዕት አቀረበች። በዚያ ቀን ማርያም ከሌሎቹ መጫት ናቶች ጋር በአምልኮ ሥርዓት ላይ

ለመገኘት ጤናማና ብቁ ነሽ ተባለች።

አሁን ደግሞ ማርያም ከዮሴፍ ጋር ሆና ወደ ሌላ ሥርዓት ወደሚፈጸምበት ቦ ሄደች። ይኸውም ሕፃኑን የተቀደሰ ለማድረግና ለ ግዚአብሔር ለማቅረብ ነበር። ዮሴፍና ማርያም በሥርዓቱ ክንዋኔ በስሜት ተነቃቁ። ስቲ አስቡት ግዚአብሔር ለ ግዚአብሔር ሲሰጥ!

ካህኑ፣ ሕፃኑን ከዮሴፍ ጅ ተቀብሎ መረመረው (ንደ ዶክተር)። ሕፃኑ ፍጹም ነበር።

ካህኑ፣ ሕፃኑን ኢየሱስን ለዮሴፍ መልሶ ንደ ሰጠው አንድ ሽማግሌ ወደ ፊት መጣና ማንም ሳያውቅ ሕፃኑን ወስዶ ቀፈው! ይህን ሲያደርግ ማንም አላስቆመውም።

ለጊዜው ማርያም ተደናገጠች። ካህኑን ትኩር ብላ አየችው። ፈገግ ብሎ ትከሻውን ነቅ ነቅ ያደረገ፣ «አይዘኸ፣ ሽማግሌው

ስምዎን የሚያስፈራ አይደለም! ተይው። የሚጎዳ አይደለም። ልዩ ሕፃን ሲያገኝ ደስ ይለዋል። ይህንን ለዓመት አድርጎልኝ። ሁሉ ንደ ቋመጠ ነው። ከመሞቱ በፊት መሣሉን ንደሚያይ ግዚአብሔር ንደ ገለጠለት ይናገራል። ስለዚህ ስምዎን ሕፃኑን አይጎዳውም። አሁን ይቅር ይደረግልኝ፤» አለና ካህኑ ሌሎችን ለማገልገል ፊቱን አዞረ።

ማርያም ና ዮሴፍ ንደ ሆነ ውድ ከሆነው ሕፃን ዓይናቸውን አልነቀሉም። የሚጎዳም ይሁን አይሁን፣ ሽማግሌውን በቅርብ መከ ተል ይኖርባቸዋል።

የሽማግሌውን ፊት ባያችሁት ኖሮ። የሚያበራ ነበር። የደስ ንባ በጉንጮቹ ይወርድ ነበር። አዳምጡት! «ጌ ሆይ፣ አሁን ባሪያህን በሰላም አሰናብተኝ። በቅርብ ቢሆን ግድ የለኝም። መድኑን አይቼዋለሁና በቃኝ። የሰጠኸኝ ተስፋ ይኸውና ተፈጽሟል። ሕዝብ ሁሉ ያዩት ዘንድ ያዘጋጀኸውን ማዳንህን አይቸዋለሁ፣ ርሱም ለአሕዛብ ብርሃንን ለ ስራኤል ሕዝብ ደግሞ ክብርን የሚያመጣ ነው።»

ማርያም ምን ያህል ትደሰት! ግዚአብሔር ለሽማግሌው ነግሮት ነበር ለካ! ሊነግረው የሚችለው ግዚአብሔር ብቻ ነው። የ ርሷ አያሱስ ለካህኑ ተራ ሕፃን ንደ ነበረ ግልጥ ነው። ለሽማግሌው ግን ሕፃኑ መሢሐ ነበር። ሕፃኑ መሢሐ ነበር። ሕፃኑ ማን ንደ ነበረ ግዚአብሔር ለስምዖን ነግሮት ነበር!

ስምዖን ደስ በሚል ሁኔ የሕፃኑን ፊት ትኩር ብሎ ሲመለከተው ከቆየ በኋላ፤ ማርያምና ዮሴፍን ባረካቸው። ማርያምንም ንዲህ አላት፡- «በዚህ ልጅ ፊት የለዎች ውነተኛ ማንነት ይ ያል። ርሱ ባለበት የሚደበቅ ሐሰት የለም። ርሱን የሚቀበሉ ደ ንነትን ያገኛሉ። ርሱን የሚቃወሙ ደግሞ ይጠፋሉ። ይጠሉ ልም። አንችም ልክ ልብሽ በሰይፍ የተወጋ ያህል ትሠቃያለሽ።»

ይህ ለማርያም አዲስ ነገር ሆነባት። ሕፃኑን ከሽማግሌው ስምዖን የተቀበለችው ያለ በጉዳዩ ማሰብ ጀመረች። መሢሐን በማሳደግ፤ ነገር ሁሉ ደስ ንደሚሆንላት አስባው ይሆን?

ከዚህ በኋላ ደግሞ ወዲያውኑ አንዲት በጣም አሮጊት ግሮ ን የጎተተች ወደ ነርሱ መጣች። ይህች አሮጊት ሴት ነቢይቷ ሐና ነበረች። «መሢሁ ዚህ ንዳለ ግዚአብሔር ነግሮኛል። ላየው ችላለሁን?» አለች።

ማርያም ያንን ገራምና ውብ የሆነውን የአሮጊቷን ፊት አንዴ አየት አደረገችና ሐና ሕፃኑን ንድ ቅፍ ፈቀደችላት። ሐና ሕፃኑን ትኩር ብላ ስ የው፤ ፊቷ አበራ። የትንሹን ሕፃን ፊት በደንብ አጠናችው።

«ኔ አምላኬ!» አለች፤ በመቀጠልም፤ « ስከዚች ቀን ድረስ ኖሬ፤ ርሱን

ለማየት በመብቃቴ ከሁሉ ጠቃሚ ነገርን አገኘሁ!»

ሐና ሕፃኑን ለማርያም መልሳ ሰጠቻት። «አንቺ የ ደልሽ ሴት ነሽ!» አለቻት። « ግዚአብሔር ይባርክሽ! የዛሬ ስልሳ ዓመት ባለቤቴ ሲሞት ኔ ወጣት ነበርኩኝ። ከዛ ንክትክት አልኩኝ።

ግዚአብሔርን በማገልገል መጽናናትን ፈለግሁ። ያኔ ወደዚህ ቤተ መቅደስ ንደ መጣሁ ነኝ፤ አሁን ከመጣሁ ከስልሳ ዓመት በላይ ሆኖኛል። ‘ነቢይቷ ሐና’ ብለው ይጠሩኛል። ነዚህን ዓመ ት ያሳለፍኳቸው ሌትና ቀን፤ ለረዥም ሰዓ ት በመጸለይ ነው። ወዳጆቹ <ሐና፤ ተይ፤ ኛ ጋር ነይ። ተደሰቺ> ይሉኛል። ዛሬ ግን የደስ ጽዋዬ ሞልቷል፤ መሢሐን አይቼዋለሁና!» አለች ሐና።

በቤተ መቅደስ ቆመው ለነበሩ ሰዎች ሁሉ ሐና መንገር ጀመረች። «ኑና መሢሐን ዩት!» አለቻቸው።

ሰዎች መጥተው የሴፍን አዩት። የለም፤ የሴፍ ሊሆን አይችልም። ርሱ - መሢሐ? መሢሐ ኮ ዋቂ ነው፤ ላቅ የሠራዊት መሪ ነው። «የት ነው ዲያ?» አሉ።

አንዳንዶቹ ሕፃኑን አዩት። «ደስ የሚል ትንሽ ልጅ! ደስ የሚል ሕፃን!» ምንም ፍንጭ አልነበራቸውም። ግዚአብሔር ለ ነርሱ ሊነግራቸው አልፈለገም።

ግዚአብሔር ነግሮአቸው ነበረና ሐና ና ስምዖን ግን አውቀው ነበር።

ከቤተ መቅዱሱ ወደ ቤተ ልሔም በመመለስ ላይ ያሉ ማርያምና ዮሴፍ ንደገና ጉዳዩን በማንሣት ይነጋገሩ ነበር።

«ደግ ነው፣ ማርያም፣ አሁን በፈለገው ቀን ወደ አገራችን ናዝሬት መመለስ ንችላለን፣ በመጀመሪያ ግን አንድ ሁለት ሥራዎችን ለአናጢው ጨርሼለት መሄድ ፈልጋለሁ። ርሱ ለ ኛ ደግ ሰው አይደለምን? በአንድ ወይም በሁለት ቀን ውስጥ ሠራዋለሁ። ከዚህ በኋላ ወደ አገራችን ወደ ናዝሬት ንመለሳለን።»

ናዝሬትን ከማየ ቸው በፊት ብዙ አደጋ መኖሩን ዮሴፍ አላወቀም ነበር።

«አይተነዋል!»

« ኔ በበኩሌ ከዚያ መውጣ ችን ደስ ብሎኛል! ንዴት ያለ ጣጣ ነው ይሄ!» አለ ጋስጳር ርሱና ንደኞቹ ከሄሮድስ ቤተ

መንግሥት የወጡ ሳለ። ጋስጳር፣ መልቂዮር ና ቤልጣሳር፣ ሁሉም ከምሥራቅ የመጡ ጠቢባን ሲሆኑ፣ ከቤተ መንግሥቱ ወጥተው በኢየሩሳሌም በሮች በኩል አልፈው ጉዛቸውን ሊቀጥሉ ተዘጋጅተው ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ከግመሎቻቸውና ከአሽከሮቻቸው ጋር ተገናኝተው ወደ ቤተ ልሔም ያመራሉ።

«አሁን ሁሉንም ነገር አይተነዋል። ንዴት ያለ ጨካኝ፣ አውሬ ገዢ ነው ባካችሁ! ሄሮድስ የሚፈራና የሚጠላ፣ የሚያንገሽገሽና አስጠሊ ንዲሁም በሐሜት ጃኮ የተተፋ ንጉሥ ነው። ርሱ ባለበት ሕፃኑ መሢሕ አለመወለዱ ትልቅ ዕድል ወይም በረከት

ነው! ምስኪኑ ሕፃን ሁለት ደቂቃ ንኳ ንዲኖር አያደርገውም ነበር። ዳሩ ግን፣ አሁን ኑ፤ በቤተ ልሔም የተወለደውን ሕፃን፣ ውነተኛውን የአይሁድ ንጉሥ የሆነውን ንፈልገው። ቤተ ልሔም ከዚህ ሩቅ አይደለችም።»

ብዙ ሳይቆይ መሸ። ኮከቡ ንደገና ወጣ፣ ጠቢባኑ ርሱን ተከትለው ወደ ቤተ ልሔም ተጓዙ።

አሁን ነዚህ ያጌጡ ብዙ ግመሎች፣ ጠቢባኑ ና ተከ የቻቸው ወደ ቤተ ልሔም በመጓዝ ላይ ያሉ ማንም አያያቸውም ብሎ ማለቱ ዘበት ነው። ደ ና፣ መ የት ይ ዩ፣ ነገር ግን፣ ናንተ ንደም ስቡት በጣምም አይደለም። የተጓዙት የንግድ ምልልስ የሚደረግበትን መንገድ ይዘው ነበር። ማንም ሰው፣ የትም ይሂድ የት፣ በዚሁ የንግድ መንገድ ማለፉ አይቀሬ ነው። ሌላ መሄጃ መንገድ አልነበረም - አይሮፕላን የለ፣ ባቡር የለ፣ መኪና የለ ወይም አውቶቡስ። ስለዚህ ምንም የዘነጡ ወይም ዋቂ ሰዎች ቢሆኑ፣ በዚሁ የንግድ መስመር ይጓዙ ነበር።

«የቤተ ልሔም ርቀት፣ ስምንት ኪሎ ሜትር ነው ያሉት? ይሁን ንጂ፣ ትክክለኛውን ሕፃን የምናገኘው ንዴት ነው? ከ ርሱ ሌላ ቤተ ልሔም ውስጥ ብዙ ሕፃናት ይኖራሉ።» መልቂዮር የሚለው ልክ ነው።

« ላቁ ግዚአብሔር ንግዲህ ዚሁ ድረስ መርቶናል። ርሱው ያሳየናል፤» አለ ጋስጳር። በመቀጠልም፣ «ኮከቡም ይመራናል ብዬ አምናለሁ» አለ።

በ ርግጥም ኮከቡ መራቸው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ «በምሥራቅ ያዩት ኮከብ፤» ይላል። «ሕፃኑ በነበረበት ቦ ላይ ስኪቆም ድረስ ከፊት ከፊ ቸው የሄደ ይመራቸው ነበር።»

ጋስጳር፣ መልቂዮርና ቤልጣሳር በደስ ተዋጡ። ሕፃኑ የአይሁድ ንጉሥ የነበረበትን ቦ አገኙት።

«ጉብኝ ችን ግን በጨለማ መሆን የለበትም፤» አለ ጋስጳር። «በጧት ስጦ ችንን ይዘን ሄደን ንስግደለ ለን» አለ በመቀጠል።

«በቤተ ልሔም አንድ ጥሩ የ ንግዶች ማረፊያ ንዳለ ሰምቻለሁ፤» አለ መልቂዮር። በመቀጠልም፤ «ምርጫዬ በ ንግዶቹ ማረፊያ ማደር ነው። ውጭ መስፈሩ በዝቶብናል። አሽከሮቹ ውጭ ሰፍረው ንስሶቹን ሊጠብቁ ይችላሉ። ኛ ግን በ ንግዶች ማደሪያ ንደር።» ሁሉም በአሳቡ ተስማሙና ጋስጳር የ ንግዶች ማረፊያውን በር አንኳኳ።

«ጌቶቹ፤ በ ኔ የ ንግዶች ማረፊያ ማደር መፈለጋችሁ ለ ኔ ክብር ነው፤» ሲል የ ንግዶች ተቀባዩ በአክብሮት ተቀብላቸው። በመቀጠልም፤ «በሚገባ! ንዳውም በደንብ ንዲመቻችሁ ለማድረግ ደስ ዬ ላቅ ይሆናል። ደስ የሚላችሁን ምግብ ዘዙ። ኔ ራሴ ተከ ትዬ ንዲቀርብላችሁ አደርጋለሁ፤» አላቸው።

ስለዚህ፤ ጠቢባኑ ዛው ዐረፉ።

ቤልጣሳር ደግሞ ስለ ሕፃኑ ንደሚጠይቅው ለጓደኞቹ ነገራቸው።

«አያስፈልግም፤» አለው ጋስጳር። « ግዚአብሔር ሁሉን ነገር ያሳየናል፤» አላቸው።

ንግዳ ተቀባዩ ቀይ ምንጣፍ አነጠፈ። ገና ምንጣፉን ያመቻቸ ሽርጉድ በማለት ላይ ነበር። «ጌቶቹ፤ ልጠይቃችሁ ፍቀዱልኝና፤ ወደዚህ ምን ግር ጣላችሁ? ወደ ግብፅ የሄዳችሁ ነውን?» አለና ጠየቃቸው።

«አይደለም፤» አለ ጋስጳር። «መድረሻችን ንኳ ዚሁ ቤተ ልሔም ነው።»

« ውነት? ደፈርህ አትበሉኝና ወደ ቤተ ልሔም ለምን ጉዳይ መጣችሁ?» አለ ንግዳ ተቀባዩ ለማወቅ ጓጉቶ።

«የመጣነው የአይሁዶቹን መሢሕ ፈልገን ነው።»

«አሃ፤ አዎን፤ አዎን፤ ሁላችንም መሢሐን በመፈለግ ላይ ነን፤» አለ ንግዳ ተቀባዩ። በመቀጠልም፤ «ሲመጣ ደስ ይለናል። በሮም የተገዛን ነው። ሁላችንም ንጠላዋለን። የሕዝቡ ቁጠራ ዚህ ሲካሄድ ባያችሁ። ያንዳንዱ ሰው በነፍስ ወከፍ መቁጠር ነበረበት። አቤት ሕዝብ መብዛቱ! መሢሐ ሲመጣ ደስ ውንም

አንችለውም። ንደሚመጣ ናውቃለን፤ ነገር ግን ጌቶቹ፤ ርሱ ኮ ዲያ ገና ዚህ አልመጣም።»

« ዚህ ነው፤ በቤተ ልሔም ነው ያለው፤» አለ ጋስጳር ቀበል አድርጎ። ቀጥሎም፤ «መጻሕፍት ይናገራሉ፤ በተጨማሪም፤ ኮከቡን አይተነዋል። ብዙ ኪሎ ሜትሮች ተከትለነዋል፤ ወደ ቤተ ልሔም መርቶ አምጥቶናል፤» አለው።

« 'ኮከብ' ነው ያልከው? 'ኮከብ'?»

«አዎን። ኮከብ አላየህም? አንድ ደማቅና ውብ የሆነ ኮከብ፤ ከሌሎቹ ተለቅ ያለ? ፈጽሞ አላየሁትም ንዳትለኝ ብቻ!» አለ ጋስጳር፤ ንግዳ ተቀባዩ ኮከቡን አለማየቱን ማመን ተስኖት።

«ኮከብ? አሁን ትዝ ብሎኛል፤ በቅርቡ አንድ ልዩ ደማቅ ኮከብ በሰማይ ይቷል። መጀመሪያ ሲ ይ ሰው ሁሉ ስለ ርሱ ያነሣ ይነጋገር ነበር፤ አሁን ግን የሚያነሣውም የለም። በመጀመሪያ

የ የበት ቀን መቼ ንደ ሆነ ንኳ

አሁን ላስ ውሰው አልችልም።

አዎ፤ አሁን ትዝ አለኝ፤ በሕዝቡ

ቁጠራ ጊዜ መሰለኝ። አሁን ግን

ስለ ርሱ የሚያነሣም የለም።

የዓለም ነገር ንዴት ንደ ሆነ

ውቁ የለ፤ ጌቶች። ብዙ ነገሮች

ብቅ ይሉና ለጊዜው ብርቅ ይሆኑና

ሰው ያደንቃቸዋል፤ ከጊዜ በኋላ

ይለመዱና መወራቱ ይቀራል።

የኮከቡ ነገር ለ ኛ ንደዛው ነው።

ለ ናንተ ግን - » አለ አሳቡን

ሳይቋጭ።

«ለ ኛማ፤ ኮከቡ የ ግዚአብሔር መል ክት ነው!» አለ ጋስጳር፤ በ ንግዳ ተቀባዩ ንግግር በመገረም። በመቀጠልም፤ «መሢሔ ንደ መጣና በቤተ ልሔም ንዳለ የሚያመለክት ከ ግዚአብሔር የተላከ መል ክት ነው። መጻሕፍትም ይህንን ያ

ረጋግጣሉ። መሢሐ አሁን በቅርብ የተወለደው ሕፃን ነው። የመጣነው ርሱን ፍለጋ ነው።»

« ንግዲህ ልጁን ላፈላልግላችሁ። ስቲ ቆዩኝ፣ አዎ፣ በቅርቡ የወለደችው ሴት ማን ትሆን?» አለና ንግዳ ተቀባዩ ትንሽ ጊዜ አሰበ። « ንዴ ልክ ነው፣ አለች- አዎን ሣራ፣ ና ራሔል- ንዲሁም ዮዲት፤ የሚበጀው ግን በምኩራቡ ያሉትን ሰዎች መጠየቁ ነው። ዛ ያለው ጸሐፊ በቤተ ልሔም የተወለዱትን ሕፃናት ሁሉ ሊነግራችሁ ይችላል፤» አለ።

« ኛንማ ግዚአብሔር በኮከቡ አማካኝነት መርቶናል፤» አለ ጋስጳር።

«ደግ፣ ንግዲህ ራሳችሁ ማየት ትችላላችሁ ጌቶቼ፤» አለ ንግዳ ተቀባዩ።

ጋስጳርና ጓደኞቹ ንደገና ኮከቡን ለማየት ወደ ውጭ ወጡ። ጮራው በተለይ ወደ አንዲት ቤት ያመለከተ መሆኑን ሦስቱም ተስማሙበት። ነገ ወደዚያች ቤት ይሄዳሉ። ሕፃኑ ዚያች ቤት ውስጥ መኖሩን ፍጹም ርግጠኞች ሆነዋል።

በዚያው፣ ለማወቅ የጓጓው የ ንግዶች ተቀባዩ ፍለጋውን

አጠናክሮ ነበረ። በቤተ ልሔም ዙሪያ የተወለዱት ሕፃናት የት የት ንጹሉ አጣራ። በስም ዝርዝሩ ውስጥ ስሙ ቢገኝም፤ በ ርሱ ግርግም የተወለደውን ሕፃን ግን ከቁጥር ውስጥ አላስገባውም። የተመዘገበው «ኢየሱስ» ተብሎ ነበር።

በማግሥቱ ጧት፤ ከምሥራቅ የመጡት ጠቢባን፤ በኮከቡ መሪነት ፍጹም ርግጠኞች በመሆን፤ ስጦ ዎቻቸውን ይዘው ካደሩበት የ ንግዶች ማረፊያ ተነሥተው ወደዚያች ቤት አመሩ።

በዛም፤ ትንሹን ልጅ ከ ናቱ ጋር ሆኖ አገኙት። ለደስ ቸው ድንበር አልነበረውም። የሴፍም ዛው ነበረ። ማርያምና የሴፍ ወደ አገራቸው ወደ ናዝሬት ለመመለስ ይዘጋጁ ነበር።

ማርያምና የሴፍ ንደ
ነዚህ ያሉ መኳንንቶችና
ላላቅ ሰዎች ሊጠይቋቸው
መጥተው ሲያዩ ከመገረም
በቀር ምንም ሊናገሩ አልቻሉም።

«የመጣነው የአይሁዶች
ንጉሥ ሆኖ ለተወለደው
‘መሢሕ’ ልንሰግድለት
ነው» አሉ በትሕትና።

ለኋላ ትውውቅ
አላስፈለገም። ነዚህ ጉጉና
የተከበሩ ተመራማሪዎች
በመጨረሻ በሕፃኑ መሢሕ
ፊት ቀረቡ። የወርቅ፣ የዕ
ጣንና የክርቤ ስጦ ዎቻ
ቸውን ያበረከቱ ተንበ
ረክከው ከልባቸው ለሕፃኑ
ሰገዱ። ልባቸውን
በ ግዚአብሔር ፊት ባደ

አድርገው አቀረቡ። በጋስጳር ጉንጮች ላይ ንባ ፈሰሰ፤ በመጨረሻ ግዚአብሔርን አግኝቶ ልና።

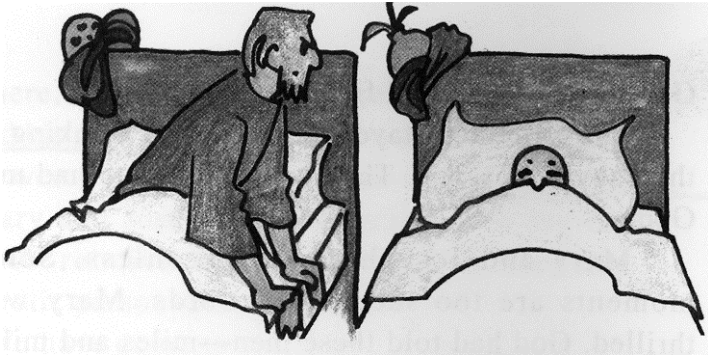
ጠቢባኑ ለሕፃኑ የሰገዱ ረጅም ጊዜ ቆዩ። ግዚአብሔርንም ንዳገኙት አወቁ።

ማርያምና ዮሴፍ ምንም አልተናገሩም። አንዳንድ ጊዜያት ቃላትን ንኳ የማያናግሩ የተቀደሱ ናቸው። ማርያም በደስ ተሞላች። ግዚአብሔር ነዚህ ሰዎች ብዙ ኪሎ ሜትሮች ከቤቸው ርቀው፤ ከ ላቁ ምድረበዳ ወዲያ ቢሆኑም፤ ስለ ልጁ መወለድ ነገራቸው። ደማቁ ኮከብ ያንን ሁሉ መንገድ መራቸው። ማርያም ደግሞ በልቧ ውስጥ የሚቀመጥ ሌላ ትዝ አገኘች።

ንግዶቹ ሕፃኑን ለማግኘት ባደረጉት ፍለጋ ምን ላይ ንደ ደረሱ ለማወቅ ከሁሉ ንጉሱ የነበረው የ ንግዳ ተቀባዩ ነበረ።

«የትኛው ሕፃን ነበረ?» ሲል ጠየቀ።

ጠቢባት፣ ዓለም አምቃ ከያዘቻቸው ምሥጢራት ውስጥ አንድ ነገር የጨበጡ መሰሉ። ፈነደቁም። ፊቶቻቸው አበሩ። ዓይኖቻቸው አርቀው ይመለከቱ ነበር።

«የትኛው ሕፃን ነበረ፣ ጌቶቹ?» አለና ጠየቀ የ ንግዳ ተቀባዩ በድጋሚ።

«አቤት ንዴት ያምራል? ነጸብራቁ ከ ርሱ ሲወጣ ተሰማኝ። አቤት ንዴት ያለ ገጠመኝ ነው!»

«የትኛው ነበረ፣ ጌቶቹ?» ጠቢባት ግን የ ንግዶች ተቀባዩን ከቁብ አልቆጠሩትም ነበር።

« ናቱ በሕዝቡ ቁጠራ ጊዜ ግርግም ውስጥ በበረት መወለዱን አልተናገረችምን? የትም ይሁን የት፣ ኛ አይተነዋል፣ መሢሐን! የልዑል ግዚአብሔርን ልጅ!»

«'ግርግም' ነበረ ነው ያልከው? ግርግም? የ ኔ ግርግም- ርሱ በ ኔ ግርግም ተወለደ፣ ኔ ሳላውቀው? ነገ ራሴ ሄጄ ፈልገዋለሁ፣» አለ የ ንግዳ ተቀባዩ።

ጠቢባት ለመሄድ ቸኮላ፣ ወደ አገራቸው ለመመለስ። አሁን ተልዕኳቸው ተከናውኗል። ያውም በአመርቂ ሁኔ ። ዳሩ ግን፣

ከመጓዣቸው በፊት ትንሽ ማረፍ ነበረባቸውና ዐረፍም አሉ። ተኙ።

ጋስጳር ነቃ። «አይቼዋለሁ! . . . አይቼዋለሁ! . . . አዎን፤ አይቼዋለሁ። አናግሮኛል።»

«ምንድን ነው ርሱ፤ ጋስጳር?»

« ግዚአብሔር በሕልሜ፤ <ወደ ኢየሩሳሌም ጓዳትመለሱ! ለሄሮድስ

ንዳትነግሩት! ሕፃኑን ሊጎዳው አስቧልና ወደ አገራችሁ በሌላ መንገድ ሂዱ! ብሎኛል> አለ።»

«ግን ኮ ሄሮድስ ይናደድብናል። ያ ለልነው ይመስለዋል። የተጫወትንበትም ይመስለዋል፤ ያብዳል።»

«ማበድ አለበት!» አለ ጋስጳር። «በዛ ውብ ሕፃን - መሢሕ ላይ ለሚደርሰው ጉዳት ተጠያቂዎች መሆን አንችልም፤» አለ ጋስጳር በመቀጠል።

ቤልጣሳርም ሕልም አይቶ ነበርና በነቃ ጊዜ ወከ። ርሱም ሕልም አይቶ ነበር።

«በሌላ መንገድ ወደ አገራችን መመለስ አለብን፤» አለ። ቀጥሎ፤ «ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ንደ ፈለገ በሕልሜ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶኛል። ቶሎ ንሂድ!» አለ።

ስለዚህ፤ ሰብአ ሰገሎቹ በሌላ መንገድ ወደ ትውልድ አገራቸው ተመለሱ።

ማርያምና ዮሴፍም ወደ አገራቸው ወደ ናዝሬት ለመሄድ ዕቃቸውን ያዘጋጁ ሳለ፤ ስለ ሰብአ ሰገሎቹ ጉብኝት በመገረም ይነጋገሩ ነበር። አሁን ከጓዣቸው ጋር የሚጨምሯቸው ሦስት በጣም ውድ የሆኑ ጥቅልሎች አሉ። ነርሱም ዕጣንና ክርቤ የያዙ ጥቅልሎች ናቸው። (ክርቤ ከሽቶዎች ጋር ተጨምሮ ለመዓዛ

የሚጠቅም ቅመም ነው)። ከዚህ ሦስቱ በጣም ውድ ዋጋ ያላቸው ነገሮች ናቸው።

በመጨረሻም፣ በማግስቱ ጧት ለሚደረገው ጉዞ ሁሉም ነገር ዝግጁ ሆኖ ወደ መኝ ቸው ሄዱ።

ኩለ ሌሊት ሆኖ ነበር። ዮሴፍ፣ ንድትነቃ ማርያምን ነቀነቃት። «ቶሎ በይ! ቶሎ በይ! ከዚህ ቶሎ ብለን መውጣት አለብን። ቶሎ! ጊዜ የለንም ቶሎ፣» አላት።

«ዮሴፍ፣ ምንድን ነው ችግሩ?» አለች ማርያም አልጋ ላይ ንዳለች፣ ደንዝዛ።

«ሕልም አየሁ፣ ማስጠንቀቂያ። ሄሮድስ ሕፃኑን ለመግደል ይፈልጋል። ሕፃኑን ሊገድለው ነው። መልአክ ነገረኝ። ዮሴፍ፣ ፈጥናችሁ ውጡ! አለኝ ።» «<ቶሎ!>»

«ዕቃችንን ንደ ሆነ አስረናል። ልብስሽን ለባብሺ፣ ማርያም። አህያውን ስክፈ ና ዕቃዎቹን ስክጭን ድረስ አንቺ የተኛውን ሕፃን ቀፈ።»

«ዮሴፍ፣ ወዴት ነው የምንሄደው?»

«ኡስ! . . . ኡስ! . . . ኡስ! ነይ ንግዲህ! በማለዳ መንገዱን ደ ና አድርገን ናጋምሰዋለን፤» አላት።

በአጋጣሚ፣ ጭልም ያለ ሌሊት ነበረ። ላቁ ኮከብ ጠፍቷል። ማርያም የጉዞ መጉናጸፊያዋን ደርባለች፣ መከናከያዋንም ራሷ ላይ አጣፍለች። ጧት ወደ ናዝሬት ለመጓዝ ነገሮች ሁሉ ተዘጋጅተው ቆይተዋል። ዕቃው ሁሉ ለመያዝ ቀላል ወይም ምቹ መሆኑ በጄ። ማርያም አህያው ላይ ስትፈናጠጥ ዮሴፍ ረዳት፣ ልጁንም አቀበላት። ልጁን ጠበቅ አድርጋ ያዘችው። ወዴት ይሆን የሚሄዱት? ርሷም ግራ ገብቷል። ዮሴፍ አህያውን የመራዋናውን መንገድ አስያዘውና ወደ ደቡብ ግብፅ አመሩ።

በማግሥቱ ጧት፣ ንግዳ ተቀባዩ፣ ሦስት የ ወቁ ንግዶች በ ርሱ የ ንግዳ ማረፊያ በማደራቸው ክብር ተሰምቶት ፊቱ በደስ የበራ፣ የተንገበገበለትን ሕፃን ለመፈለግ ወጣ። በደረሰ ጊዜ ግን ቤቱ ባዶ ሆነ አገኘው። ተሳስቶ መሆን አለበት። ወደሚቀጥለው በር ሄደ። «ሰዎቹ ወደ አገራቸው ወደ ናዝሬት ንደሚሄዱ ተናግረው ነበር። ስለዚህ ሳይሄዱ አይቀሩም፤» አሉት።

ስለዚህ የ ንግዳ ተቀባዩ በገዛ ራሱ ግርግም የተወለደውን ሕፃን ሳያየው ቀረ።

ማርያምና ዮሴፍ ሕፃኑን ይዘው በተቻላቸው ፍጥነት ወደ ግብፅ ገሠገሡ። ድንበሩን ከተሻገሩ፣ ከሄሮድስ ግዛት ውጭ ወጡ ማለት ነው። ዮሴፍ ደግሞ ሥራ ያገኛል። ነዛ ሰብአ ሰገል ያመጡላቸውን ውድ ስጦ ዎች ንደ ምንም ብለው ይዘዋል።

ነዚህን ሽጠው ለምግብና መጠለያ የሚሆን በቂ ገንዘብ ያገኛሉ፣ አይደለም ንዴ?

«ወንድ ሕፃናት ሁሉ ይገደሉ!»

ንጉሥ ሄሮድስ በኢየሩሳሌም ከተማ ባለው ቤተ መንግሥቱ ውስጥ ሆኖ ትዕግሥት በማጣት ይጠባበቅ ነበር። የምሥራቆቹ ጠቢባን ንደገና ወደ ኔ ዘንድ ይመጣሉ በማለት ይጠብቃቸው ነበር።

ሰብአ ሰገል የአይሁድ ንጉሥ የሆነውን ሕፃን ፈልገው ወደ ቤተ መንግሥቱ መጥተው ነበር። በሕፃኑ ንጉሥ አሳብ ምክንያት ሄሮድስ አንዳንዴ በሚጥል በሽ ተመትቶ ነበረ። ሄሮድስ በአሁን ጊዜ ሽምግሎና ምሞ የነበረ ቢሆንም፣ ጨካኝ መሆኑን ግን አሁንም አላቆመም ነበር። በዘመኑ ሁሉ የለየለት ጨካኝ ሆኖ ኖሯል።

ጠቢባኑ ነርሱ ዘንድ ከመጡ ብዙ ቀናት አልፏቸዋል፣ አሁን ደግሞ የሚመለሱበት አንገብጋቢ ጊዜ መሆኑን ርግጠኛ ነበር። ያንዳንዱ ሰዓት ዓመት መሰለው። ከራሱ ጋርም ያወራ ነበር።

«ከመ መሜ በፊት ሰዎች ንዳያውቁኝ ሆኜ በመገበያያ ቦ በ ነርሱ መሃል መገኘት ችል ነበር። የሚሉትንም ሁሉ አዳምጥ ነበር። ማን ማኝ ንደ ሆነና ንዳልሆነ ለይቼ አውቅ ነበር። ማኝ ያልሆኑትን ለይቶ፣ አስሮ መግደሉ ቀላል ጉዳይ ነበር። ከሐዲዎች ወይም ንቢተኞችን አል ገሳቸውም። ክሕደትና ምቢተኝነት ለ ኔ ያው ነበሩ።

« ነዚያ የምሥራቅ መኳንንት የት ናቸው? ያንን መናጢ ሕፃን ሲያገኙት ተመልሰው መጥተው ንዲያሳውቁኝ ነግራቸው ነበር። < ኔም ንድሰግድለት> ነበረ ያልኳቸው። ሃ! ሃ! ሃ! ኔማ በአሳቤ ንድገድለው ብዬ ነበር ንጂ - ንድገድለው!

« ዲያ የት ናቸው? በቤተ ልሔም ብዙ ቆዩ ኮ። ምናልባት ያንን ዙፋን ነጣቂ ማግኘቱ አስቸጋሪ ሊሆን ይችላል። ወይኔ፣ አሁንስ አልቻልኩትም።»

ሄሮድስ ተንቀጠቀጠ፣ ቡጢ ጨበጠ፣ የበለዙትን የሽማግሌ ጥርሶቹን አፋጫቸው።

«ዔሊዔዘር! ዔሊዔዘር!» ሲል ተጣራ።

«አቤት፣ ግርማዊነትዎ፣» ሲል መለሰ።

«ዔሊዔዘር፣ ንደ ለማኝ ልበስና ወደ ጐዳናዎቼ ውጣ። በመገበያያ ስፍራ ቆመህ የሚባለውን አዳምጥ። በደንብ አዳምጥ። የሰማኸውንም መጥተህ ንገረኝ። ትሰማኛለህ? ወዲህ ተመልከት፣ ሺ?»

ዔሊዔዘር መሬት መሬቱን ከማየት ቀና ብሎ ለትንሽ ጊዜ ንጉሡን አየት አደረገ። አስቀያሚውንና አስጠሊ ውን የንጉሡን ፊት ማየት አልቻለም። ለዓመ ት በጥርጣሬ፣ በግድያና በክፋት ተሞልቶ ይ ይ የነበረው መልክ፣ አሁን ደግሞ በሽ የሄሮድስን ፊት ለመ የት አስፈሪ አድርጎ ል።

«በል ሂድና አዳምጥ፤ ትሰማኛለህ? በተለይ የውጭ ተጓዥ ዜጋዎች የሚያወሩትን ልብ ብለህ አዳምጥ። ካየሃቸው ወዲያውኑ መጥተህ ንገረኝ፤ በፊት ዚህ መጥተው የነበሩና - - - ፍለጋ የመጡቱ።»

«ግርማዊነትዎ፤ የአይሁዶቹ ሕፃን ንጉሥ።»

«ከ ኔ በቀር የአይሁድ ንጉሥ ብሎ ነገር የለም፤ ላቁ ሄሮድስ ብቻ!» አለና ሄሮድስ ንደ አንበሳ አገላ።

«ይቅር ያድርጉልኝ፤ ግርማዊነትዎ። ስሕተት የተናገርሁት አውቄ አይደለም» አለ ዔሊዔዘር የተርበተበተ።

«የምትናገረውን አስብ፤ ያለበለዚያ ጭንቅላትህን ጣለህ! ነዚያን ጠቢባን ሰዎች የት ንዳሉ መፈለግ አለብህ። ፈልጋቸውና በቶሎ መጥተህ ንገረኝ።»

ዔሊዔዘር ለጊዜው ለማኝ መስሎ ሄደ።

ሄሮድስ ትዕግሥት አጣ፣ ቀባጠረ፣ ዓጽም በሆኑ ጆቹ ትራሱን በቡጢ ደበደበው። በመጨረሻም፣ ዔሊዔዘር ተመልሶ መጣ። «ግርማዊነትዎ፣ ወደ አገራቸው ተመልሰው ሄደዋል፤» አለ ዔሊዔዘር ያለከለከ።

«ሄደዋል? ሄደዋል?» አለ ሄሮድስ።

«አዎን። በቤተ ልሔም ብዙም አልቆዩም አሉ። አንድ ሌሊት ብቻ ነው ያደሩት። በኢየሩሳሌምም በኩል አላለፉም። ይህንን የሰማሁት ለሥራ ጉዳይ ከቤተ ልሔም መጥቶ ዚህ በኢየሩሳሌም ካለ አንድ ሰው ነው። ነዛ ጠቢባን ሰዎች ከቤተ ልሔም ሲወጡ ግመሎቹ በሕይወ ቸው ፈጥነው በማያውቁበት ሁኔ ፈጥነው ንደ ሄዱ ለአንድ ሌላ ሰው ሲያጫወት ሰምቼዋለሁ። ተጣድፈው ነበር፤» ሲል ነገረው ዔሊዔዘር።

ሄሮድስ ተናደደ። «የዘቦቹን አለቃ አምጣልኝ!» ሲል በመላ ቤተ መንግሥት ስኪሰማ ድረስ አንባረቀ።

ከዚያም፤ ንዲህ ሲል ለራሱ ተናገረ፤ «የለም፤ ላሳድዳቸው አልችልም፤ ከግዛቴ ሥር አይደሉም። ደግሞም አስማተኞች ናቸው፤ አስማተኞች፤ አስማተኞች። ኑ- ኑ- ኑ በአስማተኞች ላይ ምን ማድረግ ንደምችል አላውቅም። የለም፤ የለም፤ አንድ የተሻለ ዕቅድ ያስፈልጋል።

«አ፤ አ፤ ሻምበል፤ ወ ደሮችህን ወደ ቤተ ልሔም ሄደው ከሁለት ዓመት ዕድሜ በ ች የሆኑ ሕፃናት ወንድ ልጆችን ንዲገድሉ ዘዛቸው፤» አለ።

የዘቡ ሻምበል ለመናገር . . .
 . . . ብሎ አፉን ሲከፍት ንጉሡ አቋርጦ፤ «የለም፤ ንዳትከራከረኝ! ሁሉንም በነፍስ ወከፍ፤ በደንብ ስምተኸኛል? አንድ ንኪ በያመልጥህ፤ በ ርሱ ምትክ አንተ ራስህ ትሞ ለህ።»

«በአካባቢ ያሉትን ወረዳዎች፤ የ ርሻ በ ዎችንም ሳይቀር ቃኛቸው! በምኩራቡ ያለው ጸሐፊ የ ያንዳንዱ ተባዕት ልጅ ስም ዝርዝር ይኖረዋል። ስማቸውን ና መኖሪያቸውንም መፈለግህ ንዲሁም ይህ የንጉሡ ት ዛዝ መሆኑን ንገረው። በአስቸኳይ ይህንን ንድ ደርግ!»

ምስኪኑ የዘቦች አለቃ ዘገነነው። አንዳንዶቹ ጓደኞቹ ሕፃን ወንድ ልጆች ነበሯቸው።

ግዚአ፤ ንዴት አስቃቂ ነገር ነበር፤ ናቶች አለቀሉ . . .

ወንድሞችና ቶችም አለቀሱ . . . አባቶችም አለቀሱ . . . ሴት አያቶች፣ ወንድ አያቶች ሁሉ አለቀሱ። አጎቶችና አክስቶች፣ የአጎትና የወንድም ልጆች ሁሉ አለቀሱ። ወዳጆችም ሳይቀሩ አለቀሱ። ቤተ ልሔም በገዢን ውስጥ ገባች።

ያ ኩይ ሽማግሌ ንጉሥ ግን ኢየሩሳሌም ባለው ቤተ መንግሥቱ ውስጥ ሆኖ ትንሽ ደስ አለው፤ ምክንያቱም የአይሁዶችን ሕፃኑን ንጉሥ ያስወገደው መስለሙት ነበርና ነው።

ይሁን ንጂ፣ ስሙ በምኩራቡ ዝርዝር ውስጥ የተመዘገበ አንድ ሕፃን ቀርቶ ነበር። ጸሐፊው ስሙን ይዞት ነበር፤ ሕፃኑ ግን የትም ሊገኝ አልቻለም። ጠፍቷል። የት ንዳለ ማንም አላወቀም።

አዎን፣ ሕፃኑ ኢየሱስ የገባው ግብፅ አገር ነበር። ወደዛው የሄደው በ ኩለ ሌሊት ነበር። ሲሄድ ማንም አላየውም። ንደሚሄድም ማንም ያወቀ አልነበረም። ናቱ ንኳ መንገዱን ስከያዙ ድረስ መሄዳቸውን ገና አላወቀችም ነበር። አሳዳጊው አባቱም ለማንም ሰው አልተናገረም፤ ምክንያቱም ኩለ ሌሊት ግዚአብሔር በሕልም ስለ ነገረው ነበር። በዚያን ሰዓት ተነሥቶ ያየም የሰማም አልነበረም። ርሱ በአዲሱ ቤቱ በግብፅ አገር ሰላምና ጤና ነበረ። በመልካም ሁኔ ም ያድግ ነበረ።

ያ ክፉ ሽማግሌ ንጉሥ፣ ሄሮድስ ንደ ረካ ለረጅም ጊዜ አልቆየም። ከልጆቹ ቀሪ የሆነው አንቲጳተር ዙፋኑን ሊወስድበት የሞከረ መሰለውና ሄሮድስ ልጁን አንቲጳተርን አስገደለው። ንጉሡ ብዙ ወንድ ልጆች የነበሩት ቢሆንም፣ ብዙዎቹን ገድሏቸዋል። ሄሮድስ ንግዲህ ንዲህ ዓይነቱ ሰው ነበረ። ለነገሩ፣ ሄሮድስ ራሱ ለመኖር የቀሩት ወደ አራት ወይም አምስት ቀኖች ያህል ብቻ ነበር። ያንን ግን ርሱ አያውቅም ነበረ።

አንቲጳተር መሞቱ ሲነገረው ከፍተኛ የ ፎይስ ትንፋስ ተነፈሰ። በዚያ በሚያስፈራ አፉ ፈገግ አለ፤ የ ጆቹን ጣቶች ሳይሆን ጣፋጮችን አላመጠ።

ደስ ው ግን የቆየው ለአጭር ጊዜ ብቻ ነበር። ንደገና ንደቱ ተነሣበት። ተናናቂው የሚጥል በሽ ው ተመለሰበት።

ቅዠቱ በረከተ። በሚያሳዝን ሁኔ የሚወዳት ሚስቱን ስም የጠራ «ማርያምኔ! ማርያምኔ!» ያለ አለቀሰ። ርሷንና የሚያምሩ ወንዶች ልጅ ን ካስገደላቸው ዓመ ት ተቈጥረዋል። ትዝ ዋ ግን ከዛ ጊዜ ጀምሮ ሌሊት ሌሊት ያሳደደው ይገኛል። የቤተ መንግሥቱ ሠራተኞች ብዙ ጊዜ ንጉሡን ሌሊት ሌሊት፣ «ማርያምኔ! ማርያምኔ . . . !» ያለ ሲጣራ ሰምተው ል።

አሁን የተጠላው ሽማግሌ ንጉሥ የመጨረሻውን ትንፋሹን በጣር የተነፈሰ ያለ ንደገና የማርያምኔን ስም መጥራት ጀመረ። ለመጨረሻ ጊዜ የሚጥል በሽ ው ተነሥቶበት መሬት ላይ ሲንከባለል ሊረዳው የተጠጋው ማንም አልነበረም። አገልጋዮቹና ጠባቂዎቹ ዝም ብለው በመቆም አስቃቂውን አሟሟት ተመለከቱ።

ከዚያም፣ «ሄሮድስ ሞቷል!» የሚል ልፈፋ ተሰማ።

በመላው ስራኤል ላቅ የመገላገል ፎይ ንደ ሆነ ተሰማ።

ዜናው ወደ ሮም፣ አውግስጦስ ቁግር ዘንድ ተላከ። ከጊዜ በኋላም አውግስጦስ ቁግር የሄሮድስን ልጅ አርኬላዎስን በይሁዳ ምድር ገዢ አድርጎ ሾመው።

በግብፅ፣ ማርያምና ዮሴፍ ንደዚሁም ትንሹ ኢየሱስ ለጥብለው ተኝተው ነበር። ዮሴፍ ገና ሳይነጋ ነቃ። አልጋው ላይ ንደ ተጋደመ ጸጥ ና ደስ የተሞላ ሰላም ዙሪያውን ንደ ከበበው ተሰማው።

«አሃ፣» አለ ለራሱ። «አዎ፣ ያ ውብና ወዳጅ የሆነ መልአክ ንደገና መጥቷል። መልአክ ወደ ኔ መጥቶ ሲናገረኝ ሦስተኛ ጊዜው ነው። በ ውነቱ አሁን መልካም ዜና ነው። <ሕፃኑን ሊገድሉት ያሳድዱት የነበሩ ሞተዋል። ሞተዋል! ሄደዋል!>። አሁን ሕፃኑን ይዘን ወደ አገራችን ወደ ስራኤል መመለስ ንችላለን።»

ማርያምና ዮሴፍ በግብፅ የነበሩ ወዳጆቻቸውን ተሰናበቱ። በግብፅ የሚኖሩ ብዙ አይሁዶች ነበሩ። ከትንሹ ኢየሱስና ከትንሹ (ከውርንጭላ) አህያቸው ጋር ሆነው ጉዟቸውን ጀመሩ።

ወደ ስራኤል መንገዳቸውን አቅንተዋል። ድንበሩ ላይ ሲደርሱ አሁን ገዢው አርኬላዎስ መሆኑን ሰሙ። ርሱም አስፈሪ፣ ጨካኝ የሄሮድስ ልጅ ነበረ፤ ሽማግሌው አባቱን የሚስተካከልና ከመገደል ያመለጠ ነበረ።

ማርያምና ዮሴፍ ወደ ስራኤል የተጓዙ ያወሩ ነበር። «ምናልባት ኮ ይሄ አርኬላዎስም ደግሞ ሕፃኑ ኢየሱስን የፈለገው ይሆናል፤» አለች ማርያም።

«መልአኩ ንዳለ፣ የሕፃኑን ሕይወት የሚሹ ሞተዋል፤» አላት ዮሴፍ። «መልአኩ ያለው ይህንን ነው፣ ኛ ግዛቱንም ንተውሰ ለን። ቤተ ልሔም፣ ኢየሩሳሌምን ትተን ወደ ሰሜን ወደ ናዝሬት ንሄዳለን፤» አላት።

በ ርግጥ፣ መንገዱ ረጅም ነበረ። በመጨረሻ ላይ ግን ወደ ናዝሬት የሚወስደውን ተራራ በመውጣት ላይ ነበሩ። ቤት መድረስ ደስ ይላል። ትንሿ ቤ ቸው ትተዋት ንደ ሄዱ፣ ንደዛው ጠበቀቻቸው - ጠረጴዛው፣ የሴፍ የሠራው አልጋ፣ ማለሮው፣ ጨርቆቹ (ምንጣፎቹ)፣ ጌጣጌጦቹ - ሁሉም አቧራውን ማራገፍ ይፈልጋሉ ንጂ ዛው አሉ። ከቤቱ ጋር ተጣብቆ ደግሞ የአናጢው መሥሪያ ክፍል፣ ማለትም የየሴፍ የሥራ ክፍል ነበረች። በጣም የሚኮራባት የሥራው ክፍል ነበረች። አሁንም ቢሆን ይኮራባ ል። ክምር ንጨቶቹ ልክ ንደ ተዋቸው ነበሩ። አግዳሚውና የመሣሪያ ዕቃዎቹም ዛው ነበሩ። በመሣሪያ መስቀያው ላይ ግን የጐደለ ነገር ነበር፣ ሆኖም ከ ርሱ ጋር የወሰዳቸው ስለ ነበሩ ከግብፅ የገዛቸውን ሌሎች አዲሶች መሣሪያዎችን ጨምሮባቸው ይዟቸው መጥቷል።

«አሁን፣ ማርያም፣» አላት ቅፍ አድርጎ ይዞ፣ «አሁን፣ በ ግዚአብሔር ጸጋ ልጁን ናሳድገዋለን። ጐብዝ አናጢ ንዲወጣው የመጋዝ አጠቃቀምና የጣውላ አላላግን አስተም

ረዋለሁ። ግዚአብሔር አናጢ ንዲሆን ፈልጎት ነው ንጂ ወደ ኛ አይልከውም ነበር፤» አለ።

« ኔ ደግሞ ፊደል አስተምረዋለሁ፤» አለች ማርያም ደግሞ በበኩሏ። «ማንበብንና መቀጠርንም አስተምረዋለሁ። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሪኮችን ንዲሁም ስለ ተፈጥሮ ነግረዋለሁ። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን ንደ ሌሎች ልጆች በቃል መሸምደድ አለበት፤ ቃል በቃል። ምክራብ ትምህርት ቤት ከመግባቱ በፊት አንዳንዱን ነገር ንኳን ማወቅ አለበት።»

ሐሜትና ሹክሹክ ንደ ነበረ የተረጋገጠ ነው። ወደ ናዝሬት ንደ ተመለሰች ሁለት ሴቶች ከው ጉድጓድ አጠገብ ሆነው ሲናገሩ ማርያም ሰማቻቸው።

« ንግዲህ ከዚህ ሁሉ ጊዜ በኋላ ማርያምና ዮሴፍ ተመልሰው መጡ። ለመሆኑ ሄደው የነበረው ወዴት ነበር? ሕፃኑንስ አየሽው?»

«አዎን፤ ደስ የሚል ሕፃን ነው። የማን ይሆን? ብዬ ገ ረማለሁ። ውነት ማን ንደ ሆነ ግርም ይለኛል።»

«ዮሴፍ ነው ብዬ፤» ብላ ሳትጨርስ አንዷ።

«አስ - ስ- ስ!- ከኋላሽ ነው ያለችው» አለችት ሌላዋ።

ዳሩ ግን፤ ማርያም ሰዎች ለሚሉት ነገር ጉዳይዋ ነው? ይህንን ለወራት ሰም ዋለች። ርሷ ንደ ሆን ሕፃኑ ማን ንደ ሆነ ውቀዋለች፤ ዮሴፍም ንዲሁ የሕፃኑን ማንነት ያውቃል። ሌሎች ሰዎችን በተመለከተም ግዚአብሔር በራሱ ጊዜ፤ ሊያውቁ ለሚፈልጋቸው ሁሉ ራሱ ይነግራቸዋል።

ማርያም ንደ ሆነች የም ስበውና የም ስላስለው ብዙ ድንቅ ነገሮች ነበሯት፤ ከዚህ በፊት ያየቻቸውና የሰማቻቸው ነገሮች ሁሉ ሕያው ሆነው በአ ምርዋ ሲ ወሱ የሚኖሩ አሉ። ቤቷ ውስጥ ብቻዋን ስትሆንና ሕፃኑም ሲተኛላት፤ ጆ ን አጣጥፋ ቍጭ በምትልበት ጊዜ፤ አብዛኛው ጊዜ ወደ አሳቧ የሚመጡት ወደ ግርግሙ መጥተው የጠየቁት ረኞቹ ነበሩ። መሢሐን፤ ሕፃኑን

ሲያመሰግኑና ሲሰግዱለት ይሰማት ነበር። የቤተ መቅደሱ ሽማግሌው ስምዖንንም በአሳቧ ይመጣባል፤ አርጊቷ ነቢይት ሐና ደግሞ ግዚአብሔር መሢሐንን ንድ የው ስለ ፈቀደላት ስ መሰግነው በአሳቧ ትሰማ ለች።

ማርያም ዓይኖችን ትክል አድርጋ በርቀት ስትመለከት ባያት ቊጥር፤ ዮሴፍ፡- «ላርቆ አሳብሽ ትሸለሚያለሽ» ይላት ነበር። ማርያም ደግሞ ፈገግ ብላ፡ - «አይ፤ ዮሴፍ፤ ነዛ ሰብአ ሰገል ከነስጦ ዎቻቸው በኢየሱስ ፊት ተንበርክከው ሲሰግዱ የ ዩኝ ኮ ነው። በዛ ጭር ባለው ምድረበዳ አልፈው ርሱ ወዳለበት ወደ ቤተ ልሔም የመራቸው ደማቁ ኮከብ ሲያስቡት ይገርማል፤» ትለው ነበር።

ነገር ግን፤ ግዚአብሔር፤ ኢየሱስ ማን ንደ ሆነ ለማንም ከመናገሩ በፊት ጥቂት ጊዜ ማለፍ የግድ ነበረበት። ግዚአብሔር ራሱ ካልነገረው ደግሞ በ ውነት ማንም ሊያምን አይችልም።

ሕፃኑ ኢየሱስ በማደግ ላይ ነበረ። የሚወደድ፤ ደስ የሚል ትንሽ ልጅ ነበር። ኔም ሆንኩኝ ናንተ ርሱ በሦስትና በአራት፤ በአምስትና በስድስት፤ በሰባትና በስምንት፤ በዘጠኝና በአሥር ንዲሁም በአሥራ አንድ ዓመቱ ምን ያደርግ ንደ ነበረ ለማወቅ ብንወድም አንዳች ነገር ንኳ ልናውቅ አንችልም። ይሁን ንጂ፤ ስለ አሥራ ሁለት ዓመቱ የሚናገር አንድ ሪክ ግን አለን።

አናጢ ለመሆን መሠልጠን

«ጠበቅ አድርገህ ያዝ፤ ኢየሱስ! ጅ ውን በ ይል ልመ ው ነው። ሶ ው ላይ ማስገባት አለብን፤» አለ ዮሴፍ።

ኢየሱስ አሥራ ሁለት ዓመቱ ነበር፤ ወደ አሥራ ሦስተኛ ዓመቱ ሊሸጋገር ነበር። ናዝሬት በሚገኘው የአናጢ መሥሪያ ቤቱ ውስጥ ሆኖ የገበሬው ስምዖንን ማረሻን ሲያበጁ ዮሴፍን የረዳው ነበር።

«አሁን ገልብጣት፤ ጐሽ! አሁንም! በቃ ያዝ አሁን! አሁን ልክ ነው።»

ትዋ! አሁንም ደግሞ ሌላ ምት።

ዮሴፍ ትንሽ ገቢ ያለው ጥሩ ሥራ ነበረው። ንደ ጠረጴዛ፤ አልጋ፤ ቡሬ፤ በር፤ ንዲሁም ማረሻ፤ ለበሬ የሚሆን ቀንበርና ሌ ሎችም ብዙ የሚሠሩ ነገሮች ተከምረዋል። አንዳንዴ ደግሞ፤ ዮሴ ፍ የቤት ሕንፃ ሥራን ለመሥራት ወጣ ይል ነበረ።

አብዛኛውን ጊዜ ልጆች ያለቀሱ ከጐዳና ወደ አናጢ መሥሪያ ቤቱ የሮጡ ይመጡ ነበር።

« ባክህን ዮሴፍ . . . ባክህን ኢየሱስ . . . አሻንጉሊቴን ጠግኑልኝ።»

« ባክህን የመጫወቻ መኪናዬን ሥራልኝ።»

አሁን የገበሬው ስምዖን ማረሻ ተራ ሆነ።

ያኔ ማርያም ከቤ ቸው ጋር ወደ ተያያዘው የአናጢ መሥሪያ ቤት መጥ በራፉ ላይ ቆመች።

«ለአንድ ደቂቃ ላነጋግርህ ፈልጋለሁ፤ ዮሴፍ፤» አለችው ማርያም። «ምን መሰለህ፤ ሁለት ልጆች በአንድ ጉዳይ ላይ የተጣሉ ነው፤» አለች፤ ጫጫ ውና ውካ ው ከቤቱ ውስጥ ይሰማ ነበር።

« ባክህን፤ ኢየሱስ፤ ትንሽ ጊዜ ካለህ፤ ሄደህ ልጆቼን አረጋጋቸው! ከ ነርሱ ጋር ጥሩ ትግባባለህ። ኔ ስከምመጣ ከ ነርሱ ጋር ቆየኝ፤ ብዙ አልቆይም፤» አለችው ናቱ ማርያም።

ስለዚህ፤ ኢየሱስ ማረሻውን ትቶ ወደ ቤቱ ሄደ። ብዙ ሳይቆይ የደስ ሳቅ ተሰማ። ልጆቹ ንደገና ደስ አላቸው።

ዮሴፍ ፊት ለፊቱ ማረሻውን አጋድሞት ሳለ፤ ማርያም መጣችና፤ «ዮሴፍ፤ ሳስብ ነበር፤ ና አንድ ነገር መጣልኝ። ከጥቂት ሳምንት በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ስትሄድ ከአንተ ጋር ሄጄ በወቅቱ በሚከበረው የፋሲካ በዓል ላይ ለመገኘት ፈልጋለሁ። ይህ ዓመት ለኢየሱስም ልዩ ዓመት ይሆንልል። ርሱ ከአንተ ጋር ይሄዳል። ኔም አብሬአችሁ መሄድ ፈልጋለሁ።»

«መልካም፤» አለ ዮሴፍ፤ «ማርያም፤ አንቺ አብረሽን ከመሆንሽ የበለጠ የሚያስደስተኝ ሌላ ምን ነገር ይኖራል? ሌሎቼን ልጆች ግን ንዴት ደርጊያቸዋለሽ? በጣም ትናንሾች ናቸው። መጣላት የሚጀምሩት ገና ፊትሽን ስ ዞሪ ነው።»

«አዎ፤ ዮሴፍ አውቃለሁ። ነርሱን ትቶ የመሄድ አሳብ ያስጨንቀኛል። ቢሆንም ግን በዚህኛው ዓመት ፋሲካ ቤተ መቅደስ ብሄድ ደስ ይለኛል። ለኢየሱስ የመጀመሪያው ነው፤ ኔንም ቢሆን

ንድገኝ የሚያነሣላኝ ነገር አለ።»

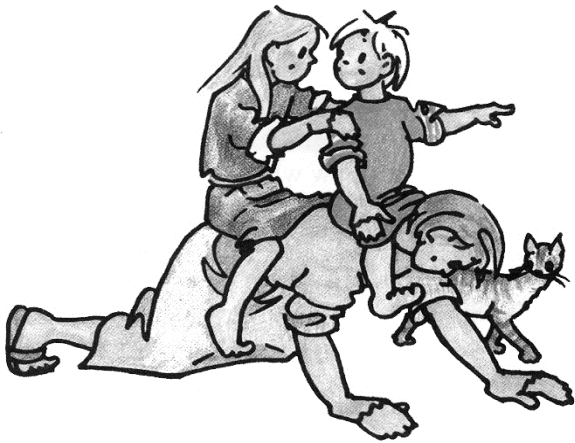
«መልካም፣ ውዴ፣ ንዴት ንደሚቻል ደግሞ ናያለና። ምናልባት ልጆቼን የምትይዝ ሴት ናገኝ ይሆናል፤ ስክንመጣ ትጠብቃቸዋለች፤» አላት የሴፍ።

«ኔም ከሰው ጋር ቢቆዩ ደስ ይለኛል፤ የሴፍዬ። ዚህ ያሉትን መሥሪያ ዕቃዎችን አንዳንዶቹ በጣም አደገኞች ናቸው። ልጆቼ ዚህ ይገቡና በመጋዙም በመላጊያውም ሲጫወቱ ጣቶቻቸውን ሊቆርጡ ይችላሉ። ልጆች ንደማይነኩ ቃል ቢገቡም ንኢ፣ ምን ንደሚያደርጉ ውቃለህ። ቃላቸውን ይረሱና ወደ ማበላሸቱ ይገባሉ።»

«ከ ኛ ጋር መሄድሽ ግሩም አሳብ ነው፤ ማርያም። ናመቻ ቸዋለን። አንዳንድ ነገሮች ተላክተው፤ ሰው ይገኝና አንቺም ለመሄድ መንገድ ይመቻቸል። ገና ጊዜ አለ፤» ብሎ ሲያበቃ፤ ማርያም ወደ ቤት ለመሄድ ፊቷን መለሰች።

«ማርያም፤ ይህንን ማረሻ ለመጨረስ ንዲያግዘኝ ኢየሱስን ላኪልኝ፤» አላት የሴፍ።

ኢየሱስ በትናንሾቹ ልጆች ጨዋ መሃል ነበረ። ርሱ ወለሉ ላይ የዳኸ ሲሄድ፤ ነርሱ ደግሞ ጀርባው ላይ ወጥተው ይጫወቱ ነበር።

«ተባረክ ልጄ፣ አንተ የልጆችን አያያዝ ውቃለህ። አሁን ግን የገበሬው ስምዖንን ማረሻን ሠርቶ ለመጨረስ ለ ርዳ በመሥራያ ቤቱ ትፈለጋለህ። በዚህ ዓመት በሚከበረው የፋሲካው በዓል ላይ ለመገኘት ዐቅጃለሁ፤ ያንተም ልዩ የፋሲካ በዓል ይሆናል። መገኘት በጣም ፈልጋለሁ፤» አለች ማርያም።

ኢየሱስ የደስ ፈገግ አሳየ፤ ና ማረሻውን ለመያዝ ፈጥኖ ሄደ። ሥራውም ቶሎ አለቀ።

ማርያም ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ ትችል ዘንድ ከማርያም ቶች መካከል ሰሎሜ የምትባለው አንዷ ልጆቹን ለመያዝ ፈቃደኛ ሆነች። ርሷ ንዳለችው፤ ከራሷ ልጆች ጋር ቤት መቆየቷ የማይቀር ነገር ነበር። ኢየሱስ በተወለደበት ጊዜ በቤተሰቡ መሀል የነበረው መልካም መግባባት ተቋርጦ ነበር። ቤተሰቡ ጉዳዩን ማወቅ ተስኖአቸው ነበር። ያ ግን አሁን አሥራ ሁለት ዓመት ሆኖ ል፤ ነገር ግን፤ አንዳንዴ አንድ ነገር ከሆነ በኋላ፤ የሆነው ሆኗል ብሎ መተው በቤተሰብ መካከል ያለ ነገር ነው። በተጨማሪም፤ ሁሉም ኢየሱስን ይወዱት ነበር። የአክስቱ ልጆች የሆኑት ሕፃናት ርሱ በጣም ጥሩ ነው ብለው ያስቡ ነበር።

«ሁልጊዜ ጨዋ ን በዳኝነት ንዲመራልን ንጠይቀዋለን። ርሱ ሁልጊዜ ሚዛናዊና ቸርም ነበር። በሚያደርገው ነገር ሁሉ ራሱን መጨረሻ ያደርጋል፤» ይሉ ነበር።

ስለዚህ፤ አክስት ሰሎሜ አደገኛ የአናጢ መሣሪያዎች በሌሉበትና መሥሪያ ቤት ባልሆነው በገዛ ራሷ ቤት ውስጥ ልጆቹን ወስዳ ለመጠበቅ ቃል ገባች።

«አሁን ሁላችሁም አክስት ሰሎሜን ከብሯ ላችሁ፤ ጥሩ ልጆች ትሆናላችሁ፤ አይደል?» አለቻቸው ና ቸው።

«አዎ፤ አዎ። አንቺ ደግሞ ከቤተ መቅደሱ ብራና ይዘሽልን ትመጫለሽ አይደል?» አሏት። ይህ ትንሽ ብራና የፍጥረት ሪክ፤ ጥቂት የምስጋና መዝሙር፤ ንዲሁም ከሕግ ጥቂት ክፍሎችን የያዘ ስለ ነበር፤ ልጆች ይወዱ ል። ከቤተ መቅደሱ ተገዝቶ የሚመጣ ትንሽ ብራና ካለህ ጥሩ የጊዜ ማሳለፊያ ነበር።

« ና ትንሽ የኢየሩሳሌም ከረሜላ። ና ትንሽ . . . ና ትንሽ . . . » ያሉ ይቀጥሉ ነበር።

« ሺ፣ ሺ፣ ውድ ልጆቼ፣ ዓቅሜ ቢፈቀደልኝ መጠን ገዛላችኋለሁ። ስመለስ፣ አክስት ሰሎሜ ጥሩ ልጆች ንደ ነበራችሁ ከነገረችኝ፣ የማደርግላችሁን ኔ አውቃለሁ፤ » አለቻቸው።

«ማርያም!» አለና ዮሴፍ ተጣራ። «ተዘጋጅተሻል፣ የ ኔ ቆንጆ? በግማሽ ሰዓት ውስጥ መዘጋጀት አለብን። ሌሎቹም ሰዎች የሚንቀሳቀሱበት በዚሁ ጊዜ ነው። ከናዝሬት የምንሄደው ብዙ ሰዎች ነን። አሁን መሥሪያ ቦ ዩን ስለ ዘጋጋሁ፣ ምን ጊዜም ልንንቀሳቀስ ንችላለን፤ » አለ ዮሴፍ።

«መልካም፣ ዮሴፍ፣ ኔ ንደሆን ዝግጁ ነኝ፣ ነገር ግን ልጆቼ

የዳዖ ፍርፋሪ ጥለው ንዳይሆን ቤቱን የፈ ተሽኩ ነበር። ቤቱን ንደ ሆነ በደንብ አጽድቼዋለሁ። ሥራዬን በደንብ አጠናቅቄያለሁ፤ ርሾውን ደፋፍቻለሁ፤ ምንም ፍርፋሪ አልቀረኝም። በፋሲካ ጊዜ በቤት ውስጥ ትንሽ ፍርፋሪ ወድቃ መገኘት የለባትም። ለመጨረሻ ደጋግሜ ፈትሼዋለሁ። ስለዚህ፤ አዎ፤ ተዘጋጅቻለሁኝ። ኢየሱስ?» አለች ማርያም።

« ንዴ፤ ልጆቼ ኮ አሁን ርሱን ፍለጋ መጥተው ነበር። ወንዶቼ ቀድመውን አልፈዋል፤ ነገር ግን ግንቡን አልፈው ንዳይሄዱ ነግሬቸዋለሁ፤ ስክምንደርስባቸው ዛው ንዲጠብቁን ነግሬያቸዋለሁ። ሕፃናት ንዳልሆኑ አውቃለሁ፤ ሁሉም አሥራ ሁለት፤ አሥራ ሦስት፤ ከዛም በላይ ናቸው። ቢሆንም ልንጠብቃቸው ያስፈልጋል።

«በአህያው ላይ ምግብና የመኝ ምንጣፍ ተጭነዋል። አየሩ ድንኳን ተክሎ ለማደር ምቹ ነበር። ንደዛው ንደሚቀጥል ተስፋ አደርጋለሁ። ደስ የምንሰኝበት ይመስለኛል፤ ማርያም። ንዴ፤ ለፋሲካ የሚሆነውን የቤቱን ቀይ የወይን ጠጅ በአቁማዳ ሞልቼ አህያው ላይ ጭኜዋለሁ ለካ። ሁሉን ይዘናል መሰለኝ፤ ይኸውና መጡ!» አለ የሴፍ።

ወዲያውኑ ዱብ ዱብ ንዲሁም ኳኳኳ የሚል የብዙ ሰዎችና የአህዮች ኮቴ ድምፅ ተሰማ። በ ርግጥም፤ ከናዝሬት ወደ ኢየሩሳሌም የሚደረገው ያ ረጅም ጉዞ ተጀምሯል።

የሴፍ ከሌሎች ሰዎች አህያዎች ጋር አብሮ ይሄዱ ዘንድ ትንሹን አህያቸውን መንገድ አስያዘው። ማርያም ደግሞ የትንሿን ቤ ቸው ቀጥሎ አስቀመጠችና ከሴቶች ጋር ተደባለቀች።

ናቶች ስለ ተዉዋቸው ልጆች በመስጋት ይነጋገሩ ነበር።

ወዲያውኑ ግን፣ ከተጨነቁት መካከል ንዲህ የሚል አሳብ ፈለቀ፡- «ግን ኮ ብዙ አንቆይም። ሳምንቱን ሙሉ ዛ መቆየት የለብንም። ምናልባት ሁለት ወይም ሦስት ቀን ብንቆይ ነው። ለመሄድ ብቻ አምስት ቀን ንደሚወስድ የ ወቀ ነው፣ ሲመለሱም ንደዚሁ። አይ፣ ተዉት፣ ተዉት!» ተባባሉ።

ሴቶች ንደ ትናንሽ ልጆች ግድ የሌላቸው ሆኑ!

ወንዶች ጉዞ ላይ ሆነው ስለ ብዙ ነገሮች አወጉ። ስለ መከር . . . ስለ ቀረጥ፣ አይ፣ የቀረጡ ነገር! መምህሩ ሒሊል ስለዚህ ምን ይል ይሆን? . . . በዚህ ጉዳይ ላይ የመምህሩ ስምዖንስ አስተያየት? «መሢሕ» የሚለው ቃል ብዙ ጊዜ ሲነገር ይሰማል። የሚመጣው መቼ ይሆን?

የሴፍ ንደሆነ መሢሕን ሊገልጠው የሚችል ግዚአብሔር ብቻ ንደ ሆነ ያውቃል፣ ስለዚህ አስተያየቱን አልሰጠም።

ወንዶች ልጆቹ ወደ ፊት ሮጡ፤ ወንዶቹ ንደሚያደርጉት፤ ወንዞችን ማግኘት፤ የወፎችን ጉጆ ማደን፤ ጥንቸሎችን ማባረር ነው ሥራቸው- ከዚያ ደግሞ ቡድኑ ላይ ለመድረስ መሸቀዳደም።

ወቅቱ የፀደይ ወር ነበር። የመንገዱ ዳር በዱር አበቦች ተሞልቷል- ቀይ፤ ቢጫ፤ ሰማያዊ፤ ነጭ አበቦች ይ ያሉ። ሐምራዊና የወይን ጠጅ ቀለም ያላቸው አበቦች በዛፎች ላይ ፈክተውና ተንጠልጥለው ይ ዩ ነበር። ከነፋሻው አየር ጋር ሽ ቸው ያውዳል። የወፎች ዝማሬ ደግሞ አንዳንዴ ውይይቱንና ሳቁን አልፎ ይሰማ ነበር።

መንገደኞቹ በጉዟቸው ላይ ያሉ ለቁርስ ለውዝ፤ ቴምር፤ በለስና የበቆሎ ድርቆሽ ይበሉ ነበር። ሲመሽ ደግሞ ድንኳን ተክለው ይሰፍራሉ። ሳት አቀጣጥለው ራ ቸውን አብስለው በልተው ይተኛሉ። በማግሥቱ ንደገና ጉዟቸውን ይቀጥላሉ።

ና በዚህ ሁኔ ተጓዙ።

«ነገ ማ ዛው ንደርሳለን፤» አለች ማርያም፤ ርሷና የሴፍ ደግሞም ኢየሱስ ከሌሎቹ ተጓዦች ጋር ሆነው በመጨረሻ በሰፈሩበት ስፍራ ራሽቸውን የበሉ ሳለ።

«አዎን፤» አለ የሴፍ፤ «ከዛ በፊት ግን ኢየሩሳሌምን ናያ ለን። ጠመዝማዛውን መንገድ ካለፍን በኋላ ኢየሩሳሌም ብቅ ትላለች- በፀሐይ ብርሃን አማካይነት ወርቃማ ሆና ስን በለጨልጭ ት ያለች። ወርቃማ የወይን ዘለላዎቹንም በቤተ መቅደሱ ግንብ ላይ ተንጠልጥለው በፀሐይ ብርሃን ሲያብለጨልጩ የዋቸዋላችሁ፤» አላቸው የሴፍ።

«ወይ ጉድ፤ የሴፍ፤ ዛሬ ማ ስ ባለ ቅኔ ሆነሃል!» አለች ማርያም።

«ኢየሩሌምን አስመልክቶ ልገልጠው የማልችለው አንድ ነገር አለ። የብር ጡሩምባዎች ሲነፉ ከሩቅ ትሰማላችሁ፤ ገና ዛ ከመድረሳችን በፊት የመሥዋዕቶቹ ሽ ይሸት ችኋል።»

«ይህንን መንገድ ከዚህ በፊት ሄጀበ ለሁ ኮ፤ የሴፍ!» አለች ማርያም። «የሕዝብ ቁጠራውን ስ ውሰው የለ?» አለችው ቀጥላ።

«ከቶ መቼ ይረሳኛል ብለሽ ነው!»

ከ ራት በኋላ ተጓዦቹ በ ሳት ዙሪያ ሆነው ያወጉ ነበር። ተጓዦቹን ይመሩት የነበሩት የምኩራብ ር ሰ መምህር ጮክ በማለት ንዲህ አሉ። «ልጆች፤ ስለ ፋሲካ ደስ የሚላችሁን ነገር ስቲ ንገሩን፤ ምን ደስ ይላችኋል? ማስ ወስ ስከ ቻላችሁበት ጊዜ ድረስ በቤ ችሁ ሆናችሁ ፋሲካን ስ ከብሩት ኖራችኋል። ፋሲካ የትም ይከበር የት፤ ያው ፋሲካ ነው፤ አሁን የምናከብረው በኢየሩሳሌም ስለሚሆን ለአንዳንዶቻችሁ ለየት ሳይልባችሁ አይቀርም። ስቲ ከፋሲካ አከባበር ውስጥ ከሁሉ የበለጠ ደስ የሚላችሁ ነገር ምንድን ነው?»

«የበግ ጥብስ ከመራራው ቅጠል ጋር ደስ ይለኛል፤» አለ አንዱ።

«ያ ጥሩው ቀይ የቤት የወይን ጠጅ ደስ ይለኛል፤» አለ ሌላው።

« ኔ ደስ የሚለኝ ከትምህርት ቤት ማረፋችን ነው፤» አለ ሦስተኛው ተናጋሪ።

« ኔ ትኩስ ዳቦ ወዳለሁ፤ ስለዚህ ማዬ ማ ማ የሻገተውን ንጆራ ሁሉ ስትጥለው ደስ ይለኛል። አንድ ቀን ንኢ ያልዋለ ትኩስ ዳቦ ናገኛለን፤» አለ አራተኛው።

«ለፋሲካ ተብሎ የሚደረገው የፀደይ ጽዳት ደስ ይለኛል። በዚህ ጊዜ ምንም የሚገኝ ቆሻሻ ነገር የለም። ማዬ ሁሉንም ነገር ጥሩ አድርጋ ጸዳዋለች።»

« ንዴ፤ አንተ ትንሽ አ ፍርም ንዴ? ባንተ ዕድሜ ነገሮቹን ሁሉ በንጽሕና መያዝ አለብህ ኮ!» አለ ከልጆቹ መካከል አንዱ።

«መልካም ልጆች፤ ያላችሁት ነገር ሁሉ ደስ የሚል ነው። በ ርግጥ አስተሳሰባችሁ ትንሽ ቁም ነገር የጎደለው ነው፤ ያው ልጆች ምን ጊዜም ልጆች ናቸው፤» አሉ መምህሩ።

«ለዚህ ምሽት ይበቃል ከማለ ችን በፊት፤ በኢየሩሳሌም ለምናከብረው በዓል ሊያዘጋጀን የሚችል ትክክለኛውን የፋሲካ ሪ ክ ከ ናንተ መሀል ሊነግረን የሚችል ካለ ይንገረን። አንተ ለምን አትጀምርልንም ዮና ?? አዎ።»

ሳቱ የተንቀለቀለና የተንጣጣ ንዲሁም ፍንጣሪው ወደ ሌ ሊቱ ሰማይ የተወነጨፈ ያለ፤ ልጆቹ ከመጀመሪያው የፋሲካ ሪክ ተነሥተው ሙሴ የ ግዚአብሔር ሕዝብ የሆኑትን ስራኤ ላውያንን ከግብፅ ባርነት ንዴት መርቶ ንዳወጣቸውና ንዴት መንግሥት ለመመሥረት ንደ በቁ ያወሱና ጣልቃ የገቡ በዚያ ላቅ ሪክ ላይ የተቻላቸውን አስተዋጽኦ ማበርከት ጀመሩ። ልጆቹ የራሳቸው የሆነ የአተራረክ ዘይቤ ነበራቸው። ከዚያ ከናዝሬት ተነሥቶ በ ሳት ዙሪያ ተቀምጦ ከነበረው ቡድን የሚወጣው የደስ ሳቅ አሁንም አሁንም ንደ ድምፁ-መረዋ ያንቃጨለ አካባቢውን ሞላው።

« ግዚአብሔር ይስጥልኝ፤ ልጆች፤» አሉ መምህሩ። «አሁን ደግሞ ከ ናንተ መካከል ሊያጠቃልልን የሚችል ማን ነው?»

« ኔ፤» አለ ዮና ን። «ፋሲካ የምስጋና ጊዜአችን ነው ማለት ችላለሁ፤ የዛሬ ስንት ዓመት ሙሴ ሕዝባችንን ከጠላቶቻቸው፤ ከግብፃውያን ነፃ ስላወጣቸው ግዚአብሔርን የምናመሰግንበት ጊዜ ነው። መሢሐችን ሲመጣ ደግሞ ኛን ጠላቶቻችን ከሆኑት ከርማውያን ነፃ ያወጣናል።»

«አስ! አስ! . . .»

«ስለዚህ፤ ልጆቹ በፋሲካ ጊዜ ግዚአብሔርን የምናመሰግንበት ብዙ ነገር አለ ማለት ነው። የሐሴት ጊዜ ነው። ማስ ወስ ከቻ ላችሁበት ጊዜ ጀምሮ በየቤ ችሁ ሆናችሁ ያከበራችሁት ነው። ይህ በኢየሩሳሌም የሚከበረው ግን ለ ናንተ የተለየ ነው። ይህ ፍጹም ልትረሱት የማትችሉት ትልቅ ገጠመኝ ነው።

«አሁን ደ ና ደሩ! ነገ በኢየሩሳሌም ንገናኛለን!»

የአባቱ ሥራ

ተጓዥ ቡድን ወደ ኢየሩሳሌም የቀረበ የቀረበ በሄደ ቊጥር፤ መንገዱ በሰው ብዛት አይ ይም ነበር። ጨለማ ለበሰ። አይሁዳውያን ተጓዦች ሳይቀሩ ከተለያዩ ከተሞችና መንደሮች ተነሥተው ሁሉም ወደ ምሥራቅ በማምራት ፋሲካውን ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም ገሠገሡ።

በዓሉ ከመከበሩ አንድ ቀን ቀደም ብላችሁ በሄሊኮፕተር የበረራችሁ የኢየሩሳሌምን ዙሪያ ብድት ኖሮ፤ መንገዶቹ በሰውና በአህዮቻቸው ብዛት ተጨናንቀው ዩዋቸው ነበር። ነዚህ ሁሉ ወደ ከተማው ማዕከል ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ ለመግባት የሚገሠግሡ ናቸው። መንገዶቹ ከአንድ ግዙፍ ሽክርክሪት ወጥተው ወደ አንድ ትልቅ መስኪያ የሚሰኩ ዘንጎች ይመስሉ ነበር። ትልቁ መስኪያ ኢየሩሳሌም ነበረች።

በጉዳናዎቹ ማለፍ ብትችሉ፤ በከተማዋ ምድር ቤት ሥር ባሉት

የቤቶች መስኮት ውስጥ፤ «የሚከራይ፤» «ሙሉ የመኝ አገልግሎት፤» «መኝ ና ቁርስ፤ ከፋሲካ ራት ጋር . . . » «የበግ ጠቦት ይቀርባል፤» «የራሳችሁን ወይን ጠጅ ይዛችሁ ኑ፤» የሚሉ ማስ ወቂያዎችን ማየት ትችሉ ነበር።

ማንኛውም የቤት ባለቤት ያንዳንዷን ስንዝር ክፍት ቦ ንግዳ ለመቀበያ ተጠቅሞባ ል። በሺህና በሺህ የሚቈጠሩ ተ ጓገሮች የፋሲካ በዓሉን ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም መጥተዋል። ስለዚህ አንዳንዶቹ ውጭ ማደር ግድ ሆኖባቸዋል።

በበዓሉ ስለ መገኘት ርግጠኞች የሆኑ ንግዶች ዓምና ይዘውት የነበረውን መኝ ንዲያዝላቸው ቀደም ብለው መመዝገባቸው ጥርጥር የለውም።

መስተንግዶው በጣም ቀላል ነበር። የሚያስፈልገው ጋደም የሚሉበት ቦ ብቻ ማግኘት ነው። ከመሥዋዕቶቹና ከፋሲካው ዝግጅት የሚገኝ ምግብ ሞልቷል።

በ ነዚህ የአይሁድ መንገደኞች የሮም ወ ደሮች ሁልጊዜ የቅርብ ክትትል ቢያደርጉባቸውም፤ ከጥንት ጓደኞች ጋር መገናኘ ቱና ባህላዊውን የፋሲካ ደስ አብሮ መካፈል ደስ ይል ነበር። አንዳንድ ረብሻም ሊኖር ስለሚችል ጥበቃ ይደረጋል!

ማርያም፤ ዮሴፍና ኢየሱስ የሚያርፉበት ስፍራ አገኙ። ንጹሕ አየርን የተነፈሱ ለብዙ ኪሎ ሜትሮች ከተጓዙ በኋላ፤ በዚያ ሌ ሊት የ ንቅልፍ ኪኒን ያስፈለገው ማንም አልነበረም። በልብስ ማስጨያ ሽቦ ላይ ቢንጠለጠሉ ንኳ በመልካም ንቅልፍ ተ ወስደው የሚ ደርበት ሁኔ ነበር!

ማለዳ ላይ የመጀመሪያው የወጋገን ጮራ ንደ የ፤ በቤተ መቅደሱ ጫፍ ላይ ሆኖ ሲጠባበቅ የነበረው ካህን በብርማው ጥሩምባው ሦስት ጊዜ ነፋ።

በዚህ ጊዜ ኢየሩሳሌም ከ ንቅልፏ ነቃች። በቤተ መቅደሱ የነበሩ ካህናት ልዩ ወደ ሆኑት ተግባሮቻቸው ሄዱ። ለዕለቱ ሥራ ድልደላ በካህናቱ መሃል ዕጣ መጣል ነበረበት። በ ርግጥ አንዳንድ ሥራ

ዎች አሰልፎ ነበሩ። ይሁን እንጂ፤ አሰልፎ ሥራም ቢሆን፤ ዕጣ የደረሰው ካለ ያለ ምንም ማጉረምረም፤ አድልዎ ተፈጽሞብኛል ሳይል መቀበል ነበረበት።

ሽማግሌው ዘካርያስ፤ የኤልሳቤጥ ባለቤት፤ ምርጥ የሆነ ሥራ፤ ያም በቅድስቱ ውስጥ ዕጣንን ማጠን በዕጣ እደ ደረሰው ስ ውሳሰህ? አንተም ካህን ብትሆን ኖሮ በዕጣ ምን ዓይነት ሥራ እደሚደርስህ ማወቅ ፍጹም አትችልም ነበር። የሚያስገርም ነበር።

ካህናቱ የሚኖሩት ሥራቸውን ቀጥ አድርገው ይዘው ነበር። በቤተ መቅደሱ ውስጥ ብዙ የሚሠሩ ሥራዎች ነበሩ።

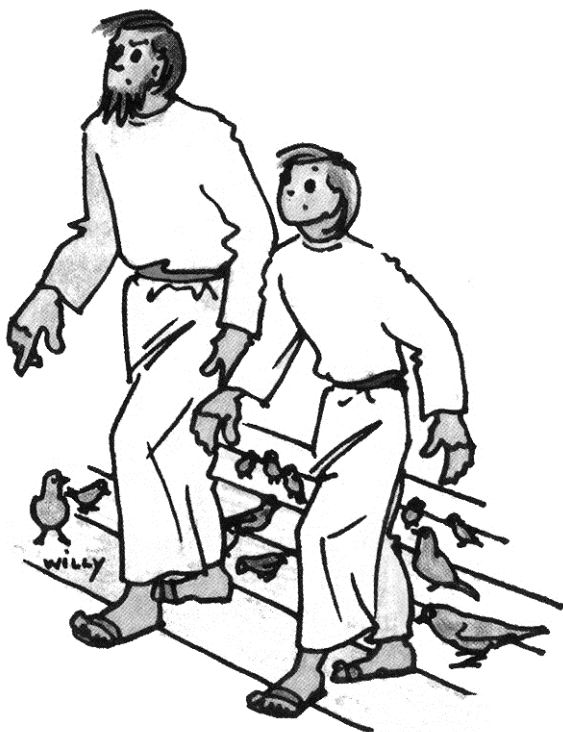
ማርያም፤ ዮሴፍና ኢየሱስ ከ ንቅልፋቸው የነቁት፤ ልክ እደ አስተናጋጆቻቸውና በቤቱ እደ ነበሩት ንግዶች ሁሉ፤ በዛው በብራማው ጡሩምባ ድምፅ ተቀሰቅሰው ነበር። (በነፍስ ወከፍ ቤቱ የተቻለውን ያህል ንግዳ ይዞ እደ ነበር አትርሳ።)

ቂርስ በጣም ቀላል ነበረ። ኩፍ ያላለ ቂጣ፤ ምናልባት ደግሞ ጥቂት የዓሣ ቋንጣ፤ ትንሽ የወይራ ፍሬና ፍራፍሬዎች ነበሩ። ከዚያም ሁሉም ተነሥተው ወደ ቤተ መቅደሱ ሄዱ።

የጧት ፀሐይ ጮራ ከረብ ው ላይ በነበረችው ቤተ መቅደስ፤ በነጭ ምነበረድ በተገነባው የቤተ መቅደሱ ግንብ ላይ ሲያንጸባርቅ፤ ያየ መቼም ቢሆን ት ይንቱ ከአ ምሮ አይጠፋም።

ርግቦች ከኩሉ ሲሉ፤ ድንቢጦች ጨርብ፤ ጠቦቶች ደግሞ በ - - ሲሉ ይሰሙ ነበር። ሰጋጆቹ የ ላቁን ቤተ መቅደስ ደረጃዎች የወጡ ከመዝሙረ ዳዊት የተወሰደውን የጥንት መዝሙር ይዘምሩ ነበር። ትላልቆቹ በሮች ብርግድ ብለው ተከፍተዋል። ሰጋጆቹ ቀደም ብለው በቤተ መቅደሱ ቅጥር ግቢ ውስጥ ተ ሰብስበዋል። ዚህ ላይ ማርያምና ዮሴፍ መለያየት ስለ ነበ ረባቸው፤ ማርያም ሴቶች በሚሆኑት በኩል ስትሆን፤ ዮሴፍ ደግሞ ኢየሱስን ይዞ በወንዶች በኩል ሆነ። ቤቱ ያሳረፋቸውም ሰውዬ የገዛውን በግ ይዞ አብሯቸው ወደ ቤተ መቅደሱ ሄደ ነበር።

ለኢየሱስ ንዴት ያለ ግሩምና የተለየ ቀን ነበር። የ ርሱ ኩዮች የሆኑ ሌሎች ወንድ ልጆች ከአባቶቻቸው ጋር መጥተው ነበር። የመጀመሪያውን የፋሲካ ራት መስሎ ነበረ።

ካህናት ለመስዋዕት የመጡትን በጎች ለመስዋዕት የተገቡ መሆናቸውን ለመመርመር በዚያው አካባቢ ነበሩ። ለመስዋዕት የሚቀርቡት ፍጹምና ንክን የሌላቸው ሆነው መገኘት ነበረባቸው። ስለ ያንዳንዱ ቤተሰብ አንድ በግ ለ ግዚአብሔር መሠዋት ነበረበት። ስቡና ኩላሊቱ ንደሚቃጠል መስዋዕት ሆነው መቃጠል ነበረባቸው። በመጀመሪያው ፋሲካ፣ በግብፅ በነበረው የ ስራኤ ላውያን ቤት ላይ ንደ ተረጨ ሁሉ፣ አሁንም የበጉ ደም ስለ ቤተ

ሰቡ ጢክት ሲባል በ ላቂ መሠዊያ ፊት መረጨት ነበረበት።

ረፋዱ ላይ የቤተሰቡ ላፊ የሆነ ሰው ለመጠበስ ዝግጁ የሆነውን የበግ ሥጋ ለማምጣት ሄደ። ወደ ቤቱ ወስደውና ለራት ይቀርብ ዘንድ ተጠበሰ፤ በዚህ ጊዜ ቤተሰቡና ንግዶቹ (ንደ ማርያም፣ ዮሴፍና ኢየሱስ የመሳሰሉት) ተገኝተው የተጠበሰውን የበግ ሥጋ ከነማባያዎቹ፣ ማለት ከመራራ ቅጠላ ቅጠል (ንደ ኛ አዋዜና ሰናፍጭ መሆኑ ነው)፣ በቂጣ ያጣቀሱ በመመገብ፣ በበዓሉ ራት ይደሰቱ ጀመር። ቂጣው ርሾ ስላልተደረገበት አልነፋም ነበር። ይህ ያልነፋ ቂጣ ነዛ የተቻከሉት ስራኤላውያን ከግብፅ ሲወጡ የጋገሩትን ቂጣ ይመስል ነበር። በዚያ ሌሊት ዳዕውን ኩፍ ለማድረግ ጊዜ አልነበረም!

ፋሲካው የክብር በዓል ቢሆንም፣ ላቅ ትርጉምም ነበረው። ቤተሰብ፣ ዘመድ አዝማድና ንግዶቹ ሁሉ ለመመገብ ተሰበሰቡ። በነፍስ ወከፍ ንግዳ አራት አራት ጽዋ ሙሉ ቤት የተጠመቀ ቀይ ወይን ጠጅ ይዞ መጣ።

የመጀመሪያው ጽዋ የወይን ጠጅ ተቀዳ። ቡራኬ ተደረገበት። ከዚያም ሁሉም ጠጡ። ቀጥሎ ደግሞ ሁሉም በጎድኋዳ ሳሕን

ጆቻቸውን የነክሩ ጠቡ። (ከመብላት በፊት ጅን መ ጠብ በጣም አስፈላጊ ነገር ነበረ።) ሌላ ጸሎት ተደረገና የሁለተኛው ጽዋ ወይን ጠጅ ተቀዳ።

ከዚህ በኋላ የቤቱ የመጀመሪያው ልጅ፣ «ይህ ሁሉ ምን ማለት ነው?» ብሎ ጠየቀ። ትልቅ ሰው ትርጉሙን አብራራ። ከዚያም ግዚአብሔር አያት ቅድመ - አያቶቻቸውን ከግብፅ ባርነት ስለ ማውጣቱ የሚናገረውን የምስጋና መዝሙር ሁሉም ዘመሩ።

ከዚህ ቀጥሎ የሦስተኛውን ጽዋ ወይን ጠጅ ጠጡ። ከዚያም ሌላ ጸሎትና ምስጋና ተደርጎ አራተኛው ጽዋ የወይን ጠጅ ደግሞ ተቀዳ - ጽዋዎቹ በጣም ትላልቅ አልነበሩም። ከዚህም በኋላ የምስጋናን መዝሙር ዘመሩ። ሁሉም በጣም ደስተኞች ነበሩ።

በመጨረሻም የተጠበሰው የበግ ሥጋ ተቆራረጠና ከነሙሉ ዝግጅቱ ተስተናገደ።

ከፋሲካው ምሽት በኋላ ወንዶቹ ልጆች አልተከለከሉም። ንደገና ወደ ቤተ መቅደሱ ንዲሄዱ ተለቀቁ። ዛ ብዙ ነገር ይደረግ ነበር። ከነበሩት መምህራን ጋር ወዳጅነትን አበጁ። የጥናት ጊዜ ተዘጋጅላቸው። አሁን ኅላፊነት የሚወስዱ ዜጎችና የ ስራኤል ሰዎች ንዲሆኑ የሚያበቃቸው ዕድሜ ላይ ደርሰው ነበር። የሚተኙበት ቦ ከበቂ ምግብ ጋር ዛው ተዘጋጅቶላቸው ነበር። በየቀኑ ብዙ መስዋዕት ይቀርብ ስለ ነበር፣ በቂ ምግብ መገኘቱ የሚደንቅ አይደለም። ልጆቹ በሥራ ለመርዳት ፍላጎት ንዳደረባቸው መገመት አትችሉምን?

አሁን ማርያምና ዮሴፍ ሥራ የበዛባቸው ምስኪን ሰዎች ነበሩ። ዮሴፍ የዕለት ምግቡን ለማግኘት በርትቶ መሥራት ነበረበት፣ ማርያም ደግሞ ቤተሰቡን ማስተዳደር ነበረባት። ስለዚህ ንደ ጩረት ፈጥነው ወደ ቤ ቸው ለመመለስ ዐቀዱ። ሕጉ የሚደነግገው ከፋሲካ በዓል ሁለት ቀን በኋላ ሰዎች ለትናንሾቹ መስዋዕትና በራኬ ሥርዓት ብለው መቆየ ቸው በጣም አስፈላጊ ንዳልነበረ ነው። ስለዚህም ሕዝቡ ወደየቤቱ መመለስ ይችላል ነበር።

«ኢየሱስ ነገ መሄዳችንን ያውቃልን?» ሲል ዮሴፍ በሁለተኛው ሌሊት ጠየቃት።

« ንዴ፣ በደንብ ንጂ። ማወቅ አለበት፤» ስትል መለሰች ማርያም።

«ግሩም፣ ነገ ጧት ወደ አገራችን ለመሄድ ንነሣለን፤» አለ ዮሴፍ።

በ ርግጥም ደግሞ ንዳለው ተነሡ። ብዙ ሰዎች በዚያን ማለዳ ኢየሩሳሌምን ጥለው ወጡ። መንገዶቹ በሕዝብና በአህያዎቻቸው ብዛት ተጨናንቀው ነበር። ዮሴፍ፣ ዮና ንና ስምዖንን አያቸው። አዎን፣ ልጆቹ ከቤተ መቅደሱ ሳይመጡ አልቀሩም።

በመጀመሪያ፣ ጉዞው ግፊያ የሞላበት ነበር። ከፊት ለፊት ያለውን ሰው ግር ሳይጠልፉ ማለፍ የማይቻል ነገር ነበር። በኋላ ግን፣ የመረማመጃው ስፍራ ሻል ያለ መሄዱ በጀ።

ወንዶችና ሴቶች ለየብቻቸው በቡድን ሆነው ቀኑን ሙሉ ሲጓዙ ዋሉ። ወንዶች ልጆቹ ግን በየቦ ው ነበሩ። አንድ ቦ ብዙም አይ ዩም። አንዳንዴ ወሬ ለመስማት ተናጋሪዎቹን ከበበው ይ ዩ ነበር፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ ሌላ ስፍራ የጋለቡ ይሄዱ ነበር።

የመጀመሪያው ቀን ንደዚህ አለፈ። ከናዝሬት የመጣው ቡድንና ሌሎች በሰፈሩበት ቦ ነበሩ። ሳት ተቀጣጠለ፤ ምንብም በ ሳቱ ዙሪያ ቀረበ። ቤተሰቦች በአንድ ላይ ተሰባሰቡ። ርስ በርስም ይፈላለጉ ጀመር።

ማርያምና ዮሴፍም ነበሩ።

« ንዴ፣ ኢየሱስ የት አለ፣ ዮሴፍ?» አለች ማርያም።

« ኔ ንጃ። ካንቺ ጋር አልነበረም ንዴ? ቀኑን ሙሉ አላየሁትም፤» አለ ዮሴፍ።

«የለም፣ ከ ኔ ጋር አልነበረም። ካንተ ጋር የነበረ መስለኝ ነበር። ኔም ሙሉ ቀን አላየሁትም። ልጆቼስ ቢሆኑ የት ናቸው?» አለች ማርያም።

«ሁሉም ዚህ ናቸው መስለኝ፤» አለ ዮሴፍ።

ዮሴፍ አንዳንድ ልጆችን ጠየቀ።

«ኢየሱስን?» ሲሉ ጠየቁ። «ከ ኛ ጋር አልነበረም። ቀኑን ሙሉ አላየነውም። ከመነሣ ችን በፊት፣ ጧት አይቼው ነበር፤ ከአንድ መምህር ጋር ይነጋገር ነበረ። ከወንዶቹ ቡድን ወይም ከሴቶቹ ቡድን ጋር ያለ መስለኝ ነበር። ኋላ ከማን ጋር ነበር ይባላል?» አለ ከ ነርሱ መሃል አንዱ።

«አንተ ንደምትመጣ አውቆ ነበር፣ ስምዎን?»

« ኔ ንጃ። አላነጋገርሁትም። ከአንዳንድ መምህራን ጋር ሲነጋገር ነበር። በ ርግጥ ይመጣል ብዬ አስቤ ነበር።»

«ምናልባት መነሣ ችንን አላወቀ ይሆናል። ወይኔ፣ የሴፍ!» ብላ ማርያም አለቀሰች።

« ንግዲህ፣ ማርያም አትጨነቂ! ርሱ ራሱን መጠበቅ የሚችል ትልቅ ልጅ ነው፤ ከቀሩት ጋር ይመጣል፤» አላት የሴፍ።

ዳሩ ግን፣ ናቶች ንዴት ንደ ሆኑ ውቃላችሁ። ማርያም ተሸበረች። ንደ ፈነ ወይም አንድ ነገር ንደ ሆነ ርግጠኛ ሆነች።

ማርያም አስጨናቂ ሌሊት አሳለፈች። ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሳ ከመሄድ በቀር ጭንቀቷን የሚያስ ግሥላት ሌላ ነገር አልነበረም።

« ሺ፣» አለ የሴፍ። «ተመልሰን ሄደን ንፈልገዋለን። ምናልባት ወደ አገሩ ሲመጣ መንገድ ላይ ናገኘው ይሆናል፤» አላት በመቀጠል።

ተስፋ ሰጭ አነጋገር ቢሆንም፣ ብቻውን መጓዙ አደገኛ ነበረ። መንገድ ላይ ለስግደት የሄዱትን በርከት ብለው በቡድን ሲመለሱ አገኙአቸው። ብዙ ሕዝብ ወደ አገሩ በመመለስ ላይ ነበር።

«ልጄን አላያችሁም?» ስትል ማርያም ጠየቀቻቸው። «አሥራ ሁለት ዓመቱ ነው፤ ጠፍቶብናል» በማለት ማርያም ለማስረዳት ሞክረች። ስትጨነቅ ጊዜ ያምማት ነበር።

ማንም አላየውም።

ኢየሱስ ከዚያ ቡድን ጋር ንደ ነበረ ማርያም በጣም ርግጠኛ ነበረች። አሁን ልጁን ንድትጠብቀው የተሰጣትን የ ግዚአብሔርን አደራ ችላ ያለችው መስሎ ተሰማት። የሴፍም በበኩሉ የሕሊና ወቀሳ ቢሰማውም፣ ሊያጽናናት ሞክረ። ኢየሱስ ከሕዝቡ ጋር የተ ጓዘ ነው ብለው መገመት ብቻ አልነበረባቸውም።

ማርያምና ዮሴፍ ተመልሰው በኢየሩሳሌም በሰነበቱበት ቤት ሲደርሱ ፀሐይ ጠልቃ ነበር። የለም፣ ዚያም አልነበረም። ሌላ የጭንቀት ሌሊት። ማርያም መብላትም ሆነ መተኛት አልቻለችም።

ጧት ተነሥተው፣ ገበያ ስፍራና ልጅ የሚገኝበት ሌላ ስፍራ ፈልገው ካጡት በኋላ፣ የመጨረሻ ተስፋቸው ወደ ቤተ መቅደሱ መውጣት ሆነ።

በ ርግጥም ዛው አገኙት! ያገኙት ሲናገራቸውና ጥያቄዎችን ሲጠይቃቸው በእድናቆት ያደምጡት ከነበሩት የሃይማኖት መምህራን ጋር ተቀምጦ ነበር። በኢየሱስ አስተዋይነትና ጥልቅ በሆኑ ጥያቄዎቹ ተገርመው ነበር። የሕግ አዋቂ አስተማሪዎቹ፣ ከአይሁድ ልጆች ውስጥ ንደ ርሱ ያለ ከቶ አጋጥሞአቸው አያውቅም።

ማርያም ምንም ል ደርግ አልቻለችም። ምንም አልቻለችም። ርሷ ለሦስት ቀን ያህል በጭንቀትና በውጥረት ንደ ነበረች የውስጧን ንዲህ ስትል ተነፈሰች፡- «ለምን ንዲህ አደረግኸን? አባትህና ኔ በጣም ስንፈልግህ ነበር። በሁሉ ስፍራ ፈለግንህ፤» አለችው።

«ስለ ምን ፈለጋችሁኝ?» አለ ኢየሱስ። «በአባቴ ቤት መገኘት ንደሚገባኝ አላወቃችሁምን?»

ማርያምና ዮሴፍ ግን ምን ማለቱ ንደ ሆነ ሊረዱት አልቻሉም። ኢየሱስ መምህራኑን ደ ና ሁኑ አላቸው፤ ፈገግ አለና ሻንጣውን ለማምጣት ሮጠ። ቶሎ ብሎ ከማርያምና ዮሴፍ ጋር ወደ ናዝሬት ለመመለስ ተዘጋጀ። ኢየሱስ ወደ ናዝሬት ተመልሶ ማርያምና ዮሴፍን ይ ዘዝ ንደ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። አሳቡን ሁሉ በቤተ መቅደሱ ያደርገው ከነበረው ውይይት ሁሉ መልሶ ቤቱ ያከናውነው ወደ ነበረው ንደ ማረሻ ጥገና ሥራና ትናንሽ ልጆችን ወደ ማጫወቱ ተመለሰ።

«ኢየሱስ፤ ኔ ሄዳለሁ፤ ምድጃው ላይ ያለውን ዓሣና በመጋገሪያው ውስጥ ያለውን ዳቦ ያየህ፤ ጐሽ» ብላው ማርያም ንስራዋን ተሸክማ ው ልትቀዳ ወደ ው ው ጉድጓድ ሄደች።

«ኢየሱስ!» ዮሴፍ ነበር የተጣራው። «ይህንን አግዳሚ ጣውላ ንድትይዝልኝ ፈልጌህ ነበር።»

ማርያም ይህንን ሁሉ በልብዋ ትይዘው ነበር።

ኢየሱስም በ ግዚአብሔርና በሰው ፊት የተወደደ ሆኖ፤ በጥበብና በቁመት አደገ።

ስ ውሳኔህ?

ምዕራፍ 1. አንድ ደማቅ አዲስ ኮከብ

1. ኮከብ ቁጣሪዎቹ ለኢየሱስ ይዘውለት የሄዱት ስጦ ዎች ምን ነበሩ?
2. ኢየሱስን ናገኘዋለን ብለው ያሰቡት የት ነበር?
3. ሽማግሌው የአይሁድ ንጉሥ ስሙ ማን ይባል ነበር?

ምዕራፍ 2. ንጉሥ ሄሮድስ ተቆጣ

1. መሢሐ ይወለዳል ተብሎ የሚ ሰበው የት ነበር?
2. መሢሐ የት ንደሚወለድ ለንጉሥ ሄሮድስ የነገረው ማን ነበር?
3. ሄሮድስ ለሰብአ ሰገሉ ያደርጉ ዘንድ ያዘዛቸው ምንድን ነበር?

ምዕራፍ 3. «ስሙም ኢየሱስ ይባላል»

1. ማርያምና ዮሴፍ ለሕፃኑ የሚወጣው ስም ማን ንደ ሆነ ያወቁት ንዴት ነበር?
2. መልአኩ መሢሐ ያደርጋል ያለው ምን ነበር?
3. ዮሴፍ ናዝሬት ወዳለው ቤ ቸው ቶሎ መመለስ ንዳለባቸው ያሰበው ለምን ነበር?

ምዕራፍ 4. «ኑና መሢሐን ዩት!»

1. ወላጆቹ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ቤተ መቅደስ የወሰዱት ኢየሱስ የስንት ዓመት ልጅ ሆኖ ነበር?
2. ስምዖን ከመሞቱ በፊት ለማየት ይጠብቅ የነበረው ማንን ነበር?
3. መሢሐን ያወቀቸው ነቢይት ስሟ ማን ነበር?

ምዕራፍ 5. «አይተነዋል!»

1. መሢሐ የነበረበትን ቤት ጠቢባኑ ያወቁት ንዴት ነበር?

2. ከዚያ በኋላ ወደ ሄሮድስ ተመልሰው ያልሄዱት ለምን ነበር?
3. ዮሴፍና ማርያም ኢየሱስን ይዘው የሸሹት ወዴት ነበር?

ምዕራፍ 6. «ወንድ ሕፃናት ሁሉ ይገደሉ!»

1. ሄሮድስ የዘቡን አለቃ ያደርግ ዘንድ ያዘዘው ምንድን ነበር?
2. ዮሴፍና ማርያም ግብፅን ለቅቀው ለመውጣት ጥሩ የነበረው ጊዜ መቼ ነበር?
3. ቀጥለውስ የት ኖሩ?

ምዕራፍ 7. አናጢ ለመሆን መሠልጠን

1. ይህ የፋሲካ በዓል ለኢየሱስ ልዩ የነበረው በምን ምክንያት ነበር?
2. በመጀመሪያው ፋሲካ የተፈጠረው ምንድን ነበር?

ምዕራፍ 8. የአባቱ ሥራ

1. ዮሴፍና ማርያም ከኢየሩሳሌም ወደ አገራቸው ሲመለሱ ሳለ የተጨነቁት ለምን ነበር?
2. ኢየሱስን ያገኙት የት ነበር?
3. ኢየሱስ ምን ሲያደርግ አገኙት?

በጸሐፊዋ የተዘጋጁ ሌሎች ተከ ይ መጻሕፍት፡-

1. አዳምና ሔዋን
2. ኖ
3. አብርሃም - ፈር ቀዳጁ
4. አብርሃም - የ ግዚአብሔር ወዳጅ
5. ይስሐቅ
6. ሕፃኑ ኢየሱስ
7. ኢየሱስ በልጅነቱ